

DEVRİMCİ İŞÇİ

Sayı 9

MAYIS-HAZİRAN
TEMMUZ-AGUSTOS 1980

1.- DM

Ortadoğu ve Türkiye'de durum ve ABD çıkarları

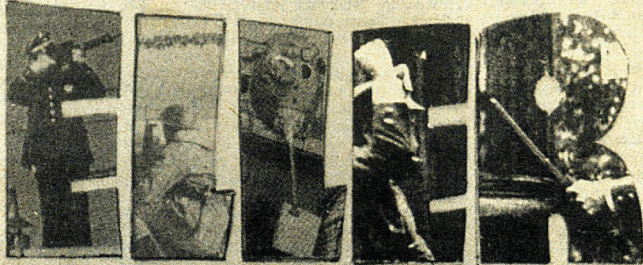
Bölge çeşitli ulusal ve mezhep ayrılıklarını bünyesinde taşımaktadır. (Sadece İran'da Arap ve Fars kökenliler, Kürtler, Azeriler ve Beluciler yaşamaktadır. Bunların bir çoğunda Şii ve Sunni mezheplerini benimsemekten ileri gelen ayrılıklar vardır). Irak-İran-Suriye gibi ülkelerin yönetimleri de mezhep bakımından farklılıklar göstermektedir. (İran, Irak'ın İran'daki Sunni Kürtleri kışkırttığını, Irak ise İran'ın, Irak'taki Şii'leri Sunni yönetime karşı kışkırtıp örgütlediğini ileri sürmektedir) Libya ile birlikte İsrail'e karşı "kararlılık cephesinde" yeralan ve Irak'la ötedenberi çatışma halinde bulunan Suriye ise, Irak'ı, İran'a karşı tavrından dolayı Amerikancılıkla suçlamaktadır.

İran devrimi de gerçek bir halk devrimi tarafından gerçekleştirilebilecek olan şeyleri başaramamış, önderliğinin niteliğinden dolayı, ne içerdeki ne de dışarda bölge halkları ile arasında varolan sorunları çözemiştir. Irak'da S.Hüseyin yönetimi ise uzunca bir süreden beri "batı yanlısı" bir politikaya yönelmiştir ve İran ile Irak arasında meydana gelen çatışmalarda sergilenen tavırları onun bu politikasının bir sonucu olarak değerlendirilmektedir.

İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra, tam ABD tarafından İran'a karşı yeni bir hareket başlandığı bir sırada İran'la Irak arasındaki (öteden beri süregelen) anlaşmazlıkların mevzii-sınır çatışmalarına dönüştüğü görüldü. Ve bu yüzden Lüksemburg'un 1 milyon dolarlık yardımı ve Cumhurbaşkanının bir türlü seçilemeyişi ile meşgul olan Türkiye'de ve dünyada gözler bir kere daha Orta-Doğu'ya çevrildi. İran'da Kürtlerle merkezi hükümet kuvvetleri arasında çatışmalar sürüyor. ABD, Türkiye'den İran'a karşı ilan ettiği Ambargo'ya katılmasını istedi...

1. Orta-Doğu'daki ABD politikaları, İran'ın ABD'den kopmasından sonra onun Orta Doğu'daki temel dayanağını oluşturan Mısır-İsrail cephesinin güçlendirilmesine yönelmiştir.

Devamı 2. sayfada

Ortadoğu ve Türkiye'de durum ve ABD çıkarları

Bilindiği gibi Demirel, en son bir erken seçimi hedefleyerek bugünkü Yeni MC'yi oluşturmuştu. Arada geçen uygulamalar, giderek Demirel'in istediği gibi (bu gün tekeleli burjuvazinin buhrandan çıkışı için diğer en kuvvetli tercihi olan "açık faşizm" in de yerini tutacak) bir güçlü iktidar oluşturulabilmesi ve bu yolla egemen sınıfların iktidar krizinin çözülmesi imkanını zayıflatmakta ve hatta ortadan kaldırmaktadır.

İşte bu yüzden Demirel Cumhurbaşkanlığı seçimini bir yönetim şekli tartışması için körü olarak kullanmakta, güçlü bir iktidarı oluşturmasını sağlayacak yönde bir "Anayasa değişikliği" sorunu ortaya atılmaktadır.

Anayasa değişikliği normal koşullarda Meclis'in üçte iki çoğunluğu ile gerçekleştirilir. Meclis'te bir Cumhurbaşkanı seçimi için yarıdan bir fazla çoğunluğu bile sağlayamayan Demirel'in bu koşullarda böyle bir Anayasa değişikliği tartışmasını ortaya atması ne mana ifade eder?

Bu, herhalde, sadece başka ne yapacağını bilememekten ileri gelen birşey olmasa gerekir. Ve gene, Demirel'in böyle bir zorlamaya başvurabilmesinde, karşısındaki bir AP-CHP "diyalogu" gevşeyip durmaktan başka birşey bilmeyen "Ecevit Politikası"nın da önemli bir payı olsa gerekir.

Ecevit, kendisinin birşey yapabileceğine her halde artık kendisi de inanmamaktadır. Bütün bu gelişmeler karşısında bir AP-CHP "diyalogu" örnekten başka yapacak birşey bulamamaktadır. Bu politikanın anlamı ise şudur: Ecevit, hem düzenin buhrandan çıkışını, hem de kendi (yüksek) siyasi geleceğinin "kurtuluşunun", AP ile CHP'nin anlaşarak iktidarı devrimci muhalefeti bastırılması ile sağlanabileceğini düşünmekte ve bundan başka bir çıkış yolu da görememektedir.

Ecevit'in ısrarla bir AP-CHP diyalogunu önerip durmayı adeta "tek politika" haline getirmesi özellikle Ordu ve Tekelci burjuvazi içindeki "açık faşizm" eğilimlerine karşı bir AP-CHP koalisyonunun tercihi kuvvetlendirmeye yöneliktir.

Bunun anlamı ise şundan ibarettir: Ecevit egemen güçlere "eğer işçileri ve yoksul halkı ezicekseniz bizimle beraber ezin, bu şekilde daha güzel ezersiniz. Bu şekilde 'açık faşizm' gibi çirkin ve tehlikeli ezme yollarına da lüzum kalmaz" demektedir.

İşte, Cumhurbaşkanlığı seçimleri, bütün bu "seçenekler" konusunda da belirli bir "seçme" anlamına geldiği içindir ki, bu konulardaki kararsızlık ve bocalamaları da kaçınılmaz olarak yaşanmaktadır.

4. Şimdilerde, hemen herkes tarafından egemen sınıfların yönetim çıkmazlarının ve ABD'nin Orta Doğu'daki çıkarlarının, Türkiye'de bir askeri faşist diktatörlüğü getirip dayatmakla olduğu kabul edilmektedir. Ancak, böyle bir değerlendirme kendi başına, yaşanan süreçteki egemen sınıfların temel politikalarını açıklamaktan uzak kalmaktadır.

Yalnızca bir açık faşizm ihtimalinden söz edildiğinde, ağırlıklı olarak hükümetin tayin edilmesinde ordunun doğrudan bir şekilde belirleyiciliği (ya da ordunun doğrudan idareyi ele alması) aklı gelmektedir.

Oysa bugün yaşanan süreçte, egemen sınıfların sorunu sadece bu çerçevede içerisindedir. Bugün egemen güçler açısından ağırlıklı olarak söz konusu edilmesi gereken sorun, Ordunun işçilere ve halka karşı doğrudan bir taraf olarak kullanıldığı bir iç savaş sürecinin geliştirilmesi açısından değerlendirilmelidir. Siyasette, işçilerin, devrimcilerin ve halkın üzerine saldırmaları ile başlatılan bir iç savaş süreci, şimdi artık resmi devlet güçlerinin halka ve devrimcilere karşı daha etkin bir tarzda saldırdığı bir aşamaya doğru geliştirilmektedir.

Aslında bu sürecin daha şimdiden kısmen yaşanır durumda olduğunu söylemek yanlış değildir. Demirel hükümetinin kurulmasından sonra gündeme getirilen uygulamalar sonucu Ecevit tarafından başlatılan bir süreç hızla derinleştirilmekte, Demirel Orduyu kendi sevk ve idaresi altında işçilerin, gençlerin, halk kitlelerinin üzerine saldırmakta ve resmi devlet kuvvetleri giderek daha açık bir şekilde sivil faşist cinayet şebekelerinin hamiliği ve yardımcılığı görevini üstlenmektedir.

Yaşanılan sürecin en belirgin özelliklerinden biri, artık çok kere resmi devlet kuvvetlerinden kaçınarak yer aldığı kitlesel katliamların günlük ve sıradan bir olay haline getirilmesidir.

Bir yandan Türkiye-S.Arabistan-Irak gibi ülkelerde bu cephe takviye edilmeye (ve mümkünse bir pakt altında birleştirilmesine) çalışılmakta, diğer yandan da Orta Doğu ülkeleri arasındaki gelişmelerden yararlanarak İran'da da katliacağı güçlü bir Arap-Filistin cephesinin oluşturulmasına engel olunmaya çalışılmaktadır. Gerek İran'la Irak arasındaki çatışmalar, gerekse İran içinde ve bölgede sınıfsal ve anti-emperyalist bir temele oturmayan, dinsel ve "ulusal", vb. nedenlere dayalı çatışmalar, ABD emperyalizminin Orta-Doğu'daki yürüttüğü politikalarıyla tam bir uygunluk göstermektedir.

Özette ifade etmek gerekirse, Orta Doğu ülkelerinin burjuva yönetimleri tarafından izlenen dar-tutarsız politikalar sonucu, bölge halkları arasında varolan ayrılık unsurlarının emperyalizmin tarafından kolaylıkla istismar edilebilir bir hale gelmesine yolaçmakta ve bölge halkları arasında emperyalizme ve İsrail-Mısır cephesine karşı güçlü bir Filistin-Arap cephesinin kurulmasına mani olmaktadır. Bir yandan ABD tarafından her zaman kolayca istismar edilebilecek bir nitelik taşıyan ayrıntı noktaları süzülmesi politikalarının da yardımıyla gittikçe keskinleştirilmekte, diğer yandan da ilginç bir şekilde çatışan tarafların hepsi diğerlerini "Amerika ya hizmet etmekte" suçlamaktadır. İran ve Suriye Irak'ı, Irak İran'ı, gene İran İçerde kendilerine karşı açması bir savaş yürüten Kürtleri, ...hasılı herkes birbirini "Amerikan uşaqlığı" yapmakla suçlamaktadır.

2. ABD'nin Orta Doğu'da uyguladığı politikalar, kuşkusuz ki Orta Doğu'daki Amerikan çıkarlarının korunmasında Türkiye'nin de "en iyi" bir şekilde kullanılmasını da öngörmektedir. Orta Doğu'da işler gittikçe kızışırken, ABD'nin, İran'a karşı uyguladığı "Ambargo" ya Türkiye'nin de katılmasını istemesi ve tam da bu sıralarda Suudi Arabistan ile Amerikan petrol tekelileri arasındaki "esarengiz" bir adam olduğu söylenen Kaşıkçı'nın "zuhur etmesi" ilginç bir rastlantı olmuştur.

Gerçi Türkiye'nin (hele bugünkü yönetim şekli ile) kendisinden talebedilen şekilde İran'a karşı yürütülecek "Ambargo"ya katılması pek kolay birşey olmadığı için bu gerçekleştirilememiştir. Ama ABD'nin Orta Doğu'da kendi çıkarlarının korunması için Türkiye'ye biçtiği rolün yerine getirilebilmesi için Türkiye ile yakından ilgilenmeye devam edeceğine hiç şüphe yoktur. Nitekim, ABD temsilciler medeninin geçenlerde hazırladığı raporda, Türkiye'nin Orta Doğu'daki Amerikan çıkarları açısından önemli bir rol oynayacağından söz edilerek, Türkiye'nin ihtiyacı olan ekonomik-askeri yardımlar konusunda olumsuz hareket edilmemesi talebedilmektedir.

3. Dışarda bütün bu gelişmeler olurken, İçerde Cumhurbaşkanlığı seçimleri vesilesiyle egemen sınıfların yönetim çıkmazlarının belirli bir dönüm noktasına gelip tıkanıp gözlenmektedir. Bu tıkanıklığın nedeni, bugünkü koşullardaki bir Cumhurbaşkanı seçiminin, egemen sınıfların bunalımının çözümü için önerilerdeki yollar konusunda da belirli bir tercih (en azından bir yamın ağırlık kazanması) anlamına da gelecek olmalıdır.

Bu durum özellikle AP'nin çıkmazları ve kararsızlıkları ile de ilgilidir. Demirel karşı karşıya bulunduğu açmazların bir sonucu olarak Cumhurbaşkanı seçiminin yarattığı durumu ala bildiğine zorlamakta, kendi açmazlarını çözebilecek bir yol aramaya çalışmaktadır.

Demirel bizim gizli faşizm dedikimiz (parlamentonun ve onun bünyesinde oluşan hükümetlerin yönetiminde etkin bir rol oynar göründüğü, fakat aynı zamanda kitlelerin düzene olan muhalefetlerinin bastırılabilmesi için resmi-sivil faşist saldırı araçlarının sonuna kadar uygulandığı) bir yönetim şeklini savunmaktadır.

Bu yazının son satırlarının yazıldığı sırada Tarsus'da, yoldan geçen bir aracın 15 yaşındaki bir kızın ölümüne yolaçması nedeniyle mahalle halkının yola (araçların hızlarını kesmelerini sağlamak için) kasıp yapmaya kalkmaları üzerine meydana gelen olaylarda, jandarma komandolarının açtığı ateş üzerine 9 yurttaşımızın öldürülmesi TRT ve gazeteler tarafından (sıradan bir haber olarak!) veriliyordu...

Açmazların derinleştiği, kudurmuş köpekler gibi saldırıyorlar.

Her saldırılarını, bu zulüm ve sömürü düzeninin yıkılması dğrultusunda egemen sınıfların yeni bir açmazına dönüştürmek: ve yoksul halkımıza karşı işledikleri her alçakça cinayeti hesabını emperyalizmin ve sömürücü sınıfların bütün köpeklerinden teker teker sormak bizim de boynumuzun borcudur.

Almanya da bir yılı aşkın bir süredir faaliyet yürütüyor. Özellikle FİDEF ve ATIF gibi örgütlenmelerin (çok ayrı uçlarda duruyor görünmelerine rağmen) dağıttığı, parçaladığı devrimci potansiyeli toplamaya çalışıyor. Tüm anti-faşistlerin bildiğini gerçekleştirme çalışıyor ve bu konuda oldukça olumlu adımlar attık. Ama bu süreç içinde özellikle FİDEF adı altında devrimcilere karşı taktik bir tutum üzerinde durmayı ve birkaç uyarda bulunmayı yararlı görüyor.

Türkiye'deki sınıf mücadelesi bugün artık TKP türü akımları devrimci salfardan hırsap atmıyor. Bu gruplar tartışma konusu bile değildir Türkiye'de. Almanya'da benzeri bir süreç, biraz ağır da olsa yaşanıyor ve yaşanacaktır. Uzunca yıllar başka hiçbir doğru alternatifin olmaması sebebiyle de belli köşeleri tutan ve Alman Hericilerine kendilerini tek ileri çıkıyor diye tanıtan FİDEF'iler, ayaklanma altındaki toprakları kaybedince, bu olanaklarını devrimcileri jurnallelemek için kullanıyorlar.

"Bizim radyo"nun Türkiye'deki devrimcileri polise ihbar ettiğini biliyoruz. İGD'lerin polis arabalarıyla dolmuş polise devrimcileri yakaladığını da biliyoruz. Ama bilmedikimiz ve yeni yeni öğrendiğimiz FİDEF denen örgütün aynı işi Almanya'da da yaptığı idi. Almanya'da son politik gelişmeler, Alman hükümetini ileriye götürdükçe karşı bir dizi "fedbir" almaya itiyor. Alman toplumunun "huzurunu" bozduğu gerekçeyle (faşistlerden hiç huzursuz olmuyoruz) devrimci örgütlere karşı yoğun bir baskı politikası hesap ediliyor. FİDEF işte burada sahneye çıkıyor ve kendisine yalın bir şekilde elendisine yararlanarak ve devrimcileri JURNALLİYEREK kendisini kurtarmaya çalışıyor.

Bulundukları her yerde Alman demokrataları devrimcileri "cani", "anarist", "terörist" diye tanıtmaya korkunç bir çaba harcıyorlar. Köln'de Ford fabrikasında devrimci işçilere saldırımları kalkıyorlar. Yine Köln'de SPD'lilere giderek, düzenlediğimiz "Belgelerle Faşizm" se-minerini baltalamak, iptal ettirmek için aleyhimize olmadık yalanlar atıyorlar. Bizeleleri "cani", "insan yiyici terörist" olduğumuzu anlatıyorlar. Bu propaganda'yı elinden gelen her yerde yapıyorlar.

Bu ve benzeri olayları sık sık duyuyoruz ve görünen odur ki durmaya da devam edeceğiz. Bundan dolayı FİDEF'e bir uyarda bulunmayı doğru buluyoruz:

a) Devrimcileri karalamak için, faşistlerde uzunca süredir faaliyet yürütüyorlar. Türk Federasyonu bu konuda onlara bildiri dağıttı. Eğer devrimcilere saldırımları ve onları ihbar etmeye kararlı keniz bu bildirileri size yollayabiliriz. Malsame akıntısı çekmezsiniz.

b) Devrimcileri saldırmak küftretmek sizi neşeye götürecektir, kimlerle birleştirilecektir? Tabanınızda hala var olan iyi niyetli insanları bu yaptığınız ibkarecinizi nasıl anlatacaksınız?

Bizler bu konular üstünde düşünmenizde yarar olduğuna inanıyoruz. Her ne kadar "dürüstlük", "ahlak", "devrimci saygı" gibi sözcüklerin lügatınızda yerli olmadığın, burjuva entrikalarında kimsenin size yarışamayacağını bilmemizle rağmen, bir kendi adınıza bu uyarda bulunmayı devrimci bir görev bilmekteyiz.

Siyasi anlamda miradırdırduran FİDEF'i ne ökişe benzemek için kurbaga gibi şişirmeler ne de yalan ve sahtekarlık kurtaramaz. Lenin'in yıllar önce yazdığı gibi "yalan, yalana dayalı övünmeler manevi ölümdür. Politik ölümlün şaşması güvencesidir."

DEVİRİMCİLİKTE VAZGEÇTİK UTANMAK DA YOK!

Yanda hikayesini FİDEF'in yayın organı KURTULUŞ'tan (sayı 223) okuduğunuz bu olayda FİDEF ve DKP polisin sıkıştırmasıyla meydana burak kaçmışlardır. Onlar ancak egemen sınıflar müsa-de ettikçe eylem yaparlar.

FİDEF'in tabanındaki namuslu, demokrat insanlar buna ne diyor peki? Şefler şimdiki rüyalarına gördükleri (gerçi onlar böyle bir eylemi rüyalarına da bile göremezler) bir eylemi mi gazeteyle yazdılar? -Olayın aslı "Yörelere Haberler Hamburg bölümlüde-.

MHP'nin FAŞİST KARDEŞİ NPD YABANCILARA SALDIRIYOR

Faşist Almanya Milli Demokrat Partisi (NPD) işte bu sloganlarla Baden-Württemberg eyalet seçimlerine katıldı. Şimdi de oluşturduğu insiyatif grubuna taraftar kazanmak için her yerde bildiri dağıtıyor.

Alman halkının %87'lik bir çoğunluğunun yabancıları istemediğinden hareket ederek, yabancıların Alman toplumunda erimesine ("Integration") karşı çıkıyor. Şu hedefler için halk oylamasına gitmek istiyor:

-Yatanımızın milyonlarca yabancı tarafından istilasına son!

-Burada yaşayan yabancıların dönme niyetini kolaylaştıracı tedbirler alınmalıdır!
-Erime politikasına son. Yabancıların da milli ve kültürel değerlerini korumaya hakkı vardır!

Anti-faşistler Hamburg'da faşist mitingi ölümlü

Anti-faşistler Hamburg'da faşistlerin yürüttüğü Naziizm'in provokasyonlarına karşın 17 Mayıs'ta 400 kadar faşist yürüyüşüne katıldılar. Onun karşın, 1500 anti-faşist faşistlerin yürüyüşüne ve toplanışına karşı, yürüyüşe meydan vermediler. Bu anti-faşist dayanışma çok sayıda FİDEF'li işçi de yer aldı. İla-cuların provokasyonuna yünlenden polis ileriye itip ileriye salıdırma kışkırttı. Naucular bu tür provokasyonlara daha önce de karşılaştılar. Faşistlerin önce Nazi Tercümanı'nı kullanarak saldırdıkları FİDEF ve KKKK'U üzerine yolumuza kışkırtıldı, işçiler FİDEF'e karşı, kışkırtmaya palasta. Ancak işçilerin, Naucuların bu oyunlarına gelmeyecek ve istisna geçit vermediler.

NPD, Almanları şöyle korkutmaya çalışıyor: Halihazırda yatanımızda 5.5 Milyon yabancı yaşamaktadır. (4 Milyon kayıtlı, tahminen 1.5 Milyon kaçak) Biz Almanlar kendi yatanımızda yabancı durumuna mı düşeceğiz?

Görüldüğü gibi Alman faşistleri, büyük bir demagoji ile, tipki Türk faşistlerinin ve yobazlarının yaptığı gibi, yabancıların uygulanmış asimilasyon politikasına karşı çıkmaktadır. Kendisini bu işle görevlendiren efendisii Alman sermayesinin adını anmadan, sorunu milliyetçi açıdan ele almaktadır. Halbuki herkes bilmekte-dir ki, asimilasyon Alman sermayesinin yön-temlerinden sadece bir tanesidir. Asıl diğer ana yöntemi, yabancıları hiç bir hak vermeden ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapmaktır.

Şimdi bu Türk ve Alman faşist baylara soruyoruz: Asimilasyon politikasına karşı çıkan sizler, Alman sermayesinin bize vermediği haklar konusunda ne yapmayı düşünüyorsunuz? Çocuk parası, emeklilik, vergi iadesi, seçme ve seçilme gibi haklarımızı almak için Alman ser-mayesi ile mücadeleye hazır mısınız?

Tabii hazır olamazsınız. Çünkü uşak efendisine karşı mücadele edemez. Gizliden gizliye olsa bile onun menfaatlerini korur. İşte sizin yaptığınız da bu!

Biz devrimciler, sırf asimilasyon politikasına karşı çıkmıyoruz, aynı zamanda çok daha büyük şiddetle yabancıların eşitliği için mücadele ediyoruz.

YABANCI İŞÇİLERE EŞİTLİK!

ASSİMİLASYON POLİTİKASINA SON!

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİZME KARŞI DAYANIŞMA TOPLANTILARI:

DEVİRİMCİ İŞÇİ'den

İşkencelere yardım

Türkiye'deki gelişmeleri burada en geniş kamuoyuna duyurabilmek son derece önemli bir görev. Demokratik güçlere ulaşabilmek, tüm anti-faşist güçleri hareketle getirmek ve olan olayların iç yüzünü açığa çıkartmak gerekiyor.

Bu konulara yönelik bir dizi toplantı düzenlendi. Jürgen Roth gibi ileri gazeteciler tarafından örgütlenen geceleri Devrimci İşçi'de destekledi. Aynı tür geceler Münih, Nürnberg ve Tübingen şehirlerinde de yapılıyor.

Aşağıda Frankfurt toplantısı ile ilgili bir yazı yayınıyoruz:

Türkiyede olup bitenler, Türkiye sınırları içinde kalmıyor. Baskı, zulüm, işkence, faşist cinayetler, evrensel boyutları içinde tüm insanlığı ilgilendiriyor. Bu nedenle antifaşist Alman halkı, Sosyal Demokrat partiller, bilim adamları giderek tepkilerini yükseltmeye başladılar. Düzenledikleri seri toplantılarda bu tepkilerini açıkça Alman kamuoyunda sergilediler. Frankfurt'ta, Hamburg'ta, Berlin'de ve daha başka yerlerde toplantılar izleyen binlerce Alman halkı, faşizme karşı direnen Türkiye halkı ile, ilerici, devrimci yurtseverlerle dayanışma önerileri getirdiler. Federal Alman Hükümetini, Türkiyedeki faşistlere ve halka işkence edenlere yardım etmekle suçladılar.

Ve bir kez daha gördük ki, Türkiyeyi baştan başa bir hapishaneye çeviren emperyalizmin eli kanlı faşist kuklaları, ne Türkiye halkını, ne de dünya halkını kandırabilirler. Onlar istedikleri kadar "anarşi", "terör", "aşırı uçlar" safasata ile zulmü, faşist cinayetleri saklamaya çalışsınlar. Bütün dünya biliyor Türkiye'nin, Türkiye halkının zindan edildiğini. Gençlerin, öğretmenlerin, işçilerin, bilim sanat adamlarının, faşist cellatlarca nası katledildiklerini biliyor. Emekçi halkımız, bir zulüm makinası altında ezilirken, stadyumları toplama kamplarına çevrilirken, ilkokul çocukları coplanarak zindanlara sokulurken, onlar dünyayı kör, aklı sersem mi sanıyorlar! .. Polis kılıklı faşistler, evleri basarak yaşlı genç demeden kurşuna diziyorlar mı? ... Üretimden, evinden ocağından alman yoksul Anadolu çocukları, "Vatan hizmeti!" olarak patronların bankaları önünde silahlı nöbet tutuyorlar mı?... Tüm bu olup bitenleri, bilmez görünenler, yalnız ve ancak halkımıza kan kusturan faşist zorbalar ve emperyalizmin eli kanlı kuklalarıdır. Bu kuklalar, Batı'dan borç para isteyende insan haklarına saygılı kıraatlı usak, Doğu'dan petrol isteyen de başı sarıklı, dini bütün müslüman,

Bu denli soygırı, bu denli düzenbaz politikacılar dünyamız neresinde ve hangi ülkesinde görülmüştür!..

İşte bütün bunlar, toplantılarda bir bir dile getirildi. Bazı SPD millet vekilleri, Uluslararası Af Örgütü Almanya Seksiyonu, Gazeteci-yazar Jürgen Roth'un ortaklaşa düzenledikleri, "Türkiyede Faşizm, Almanya'da Bozkurtlar" konulu bu toplantıları Devrimci İşçi'de destekledi.

Toplantıları ilki geçtiğimiz Nisan ayının son haftasında Frankfurt'ta yapıldı. Salon Alman dinleyicilerle doldu idi. Radyo, televizyon ve gazetelerin konuya ilişkin yaptıkları yayınların da etkisi büyüktü kuşkusuz.

Konuşmacılar, Uluslararası Af Örgütü Almanya Seksiyonu başkanı Helmut Frenz, SPD Millet Vekili Coppik, Profesör Andreas Buro, Hessen Eyaleti Yetkililer Gurubu adına Benny Peisser, Gazeteci Kamil Taylan'dı.

Olayların giderek bir iç savaşta dönüştüğünü ifade eden Akcam, "Türkiyede oynanan oyunların emperyalizmden, uluslararası tekelci kapitalizmden soyulanamayacağını" anıttı, "Türkiye halkı, işçisi, köylüsü, memuru, ilerici aydını, demokrati ile Türkiyeyi onurlu bir ülke yapmanın, insanca, uygarca bir düzen kurmanın mücadelesi içinde. Bu mücadelenin sonucu alındığı gün faşizmin köklü kazınacak ve Türkiye halkı aydınlık günlere kavuşacaktır." diyerek tamamladı sözlerini.

IMPRESSUM

DEVİRİMCİ İŞÇİ

Kajen 22, 2000 Hamburg 11 tel: 366 678

V.i.S.d.P.: Sakir Akhan

Kajen 22, 2000 Hamburg 11

Auflage: 10 000

Erscheinungsdatum: 21.6.1980

Bağışlar İçin Konto Numarası:
Hamburg Sparkasse - L.Ülusal
Bankleitzahl: 200 605 50
Kontonummer: 1152/760 169

Helmut Frenz (Af Örgütü Sekteri), Türkiyede insan haklarının çiğnendiğini ilgilili çekti. Özellikle işkenceler üstünde durdu. İşkencenin büyük bir insanlık suçu olduğunu, bunun İnsan Hakları Evrensel Bildirgesine, bu konuda yapılan Uluslararası çeşitli antlaşmalara ters düştüğünü vurguladı. Frenz, Türkiyede öteden beri insanlık suçu işlendiğini ifade ederek, 12 Mart döneminde, daha sonra Demirel hükümetlerinde bu suçun ileri boyutlara vardığını söyledi. "Federal Alman Hükümeti, Türkiye halkına değil, işkencelere yardım yapıyor!" dedi, "İnsan Haklarını ayaklar altına alan bir hükümete yardım etmek de bir insanlık suçudur." diyerek Federal Alman Hükümetini kınadı.

Gazeteci Kamil Taylan, Türkiye'nin sosyo-ekonomik durumunu irdeledi, "pahallılık, yoksulluk, işsizlik altında can çekişen Türkiye halkı, yarınını güvenli yetirmişti, onun için de kendi düzenini kurmak için mücadele ediyor." dedi. Taylan, faşist zorbahıkarlar, cinayetler, işkenceler üstünde de ayrıntıları ile durarak ilginç örnekler sergiledi. Ancak halkın bu zorbahıkarlardan, baskılardan yılmadığını, tüm yurttaki faşizme karşı direndiğini söyledi.

Diş yardımlara da değinilen Taylan, "Federal Alman Hükümetine sormak gerekir, dedi, bu yardımları Türkiye halkına mı, yoksa halka baskı yapanlara mı yapıyor? dedi. Daha sonra söz alan SPD Millet Vekili Coppik, Alman Hükümetinin diş politikasını, özellikle Türkiye'ye ilişkin politikasını eleştirdi, "Türkiye halkını, demokrasiyi savunmaları değil, gerici, faşistleri destekliyor!" dedi. Coppik, "SPD içinde bu ters politikayı eleştirenlerin çoğaldığını" ifade ederek, "Hükümeti doğru yola getirmek için mücadelenin sürdürüleceğini" söyledi. Hessen Eyaleti Yetkililer Gurubu Temsilcisi Benny Peisser de, Üçüncü Dünya Ülkeleri üstündeki emperyalist oyunlara değindi. Emperyalizmin bu ülkeleri bölmek, birbirlerine düşürerek parçalamak istediğini anıttı, çeşitli örnekler verdi. Sözü Türkiye'ye getirerek, "Emperyalizm, en büyük kuzurları Türkiye üstünde oynamaktadır. Türkiyeyi güvenli bir Ortadoğu Bekçisi, yer geldiği zaman da bu savaş alanı yapmak istiyor" dedi. Federal Alman Hükümetinin Türkiye'ye yardım da bu amaca yöneliktir. Amerikan emperyalizminin sadık bir müteffiki olan bizim hükümetin de ortak çıkarları vardır Türkiye üstünde. O nedenle de yapılan yardım Türkiye halkına değil, emperyalist çıkarlar içindir." diyerek tamamladı sözlerini.

Profesör Andreas Buro, Türkiye'nin baş sorunun emperyalizm olduğunu söyledi. Türkiye'nin Alman emperyalizmine hangi noktalardan bağlandığını ayrıntıları ile anıttı, "Bağımlılık ilişkileri ortadan kalkmadıkça Türkiye kurtulamayacaktır." dedi.

Toplantının en ilginç konuşmalarından birisini Jürgen Roth yaptı. Gazeteci-yazar Roth, Türk faşistlerinin Almanya'daki eylemlerinden örnekler verdi, "Türkiye'nin faşistleri Almanya'da besleniyor." dedi. Alman faşistlerinin Bozkurtlarla birlikte çalıştığını vurgulayan Roth, Alman polisinin, Alman hükümetinin bu duruma seyirci kalmaması eleştirdi.

Toplantıyı izleyen dinleyiciler, konuşmalar sonunda söz aldılar, "Türkiyede iç savaş var, faşizm var!" dediler, "Türkiyede faşizme karşı direnen yurtseverleri yalnız bırakmamalıyız, onlara dayanışma için de olmalıyız!" dediler. Daha sonra bu dayanışmanın biçimi üstünde tartıştılar.

Geç saatlere değin süren toplantının yankıları büyük oldu. Radyo, televizyon haber bütünlerinde de geniş yer ayrıldı. Günlük gazetelerin hemen hepsi toplantı ile ilgili ayrıntılı yayın yaptı. Kimi konuşmacılardan röportajlar yayınlandı. Olaydan rahatsız olanlar da vardı. Bunlar Almanya'daki Türkiyeyi faşistlerdi. Faşistler örgütleri adına (Türk Federasyonu) toplantıyı protesto ettiler, basın bütenleri ve bildirilerle... Ne ki, Alman kamuoyu onları çok iyi tanıyor. Almanya'daki eylemlerini de biliyorlardı. Onlar salıyaları boşuna aktarırlar.

"Türkiyede Faşizm, Almanya'daki Bozkurtlar" konulu toplantılar daha sonra Hamburg'da, Berlin'de tekrarlandı. Türkiye'deki faşizm, baskı, zulüm, işkence, faşist cinayetleri lanetlendi. Dayanışma çağrıları ile konuşmalar son buldu. Alman kamuoyunda yükselen bu antifaşist dayanışma çağrıları giderek daha da genişleyecektir. Bu konuda biz Türkiye'deki devrimcilere, demokratlara, işçilere de düşen görevler vardır.

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİZME KARŞI DAYANIŞMA TOPLANTILARI:

- 4 Temmuz NÜRNBERG
- 5 Temmuz MÜNİH
- 6 Temmuz TUBİNGEN

TÜRKİYE VE GÖREVLERİMİZ

Türkiye'de son derece önemli politik olaylar yaşanıyor. Diyim yerindeyse Türkiye bir yol ayrımındadır. Bu yol ayrımı Egemen sınıflar açısından geçerli olduğu kadar, halk güçleri açısından da geçerlidir.

Egemen sınıfların krizi kendisini en somut biçimde Cumhurbaşkanlığı seçimiinde gösteriyor. Henüz bir cumhurbaşkanı seçememiş olmalarının en önemli nedenlerinden biri Türkiye'yi ölümdüdeki dönemde nasıl yönetecekleri sonucuna kendi açılarından cevap bulamamış olmalarıdır.

Ya sömürge tipi Faşizmin bütün baskı aygıtlarıyla işletildiği, ama göstermelik olsa parlamentaryanın korunduğu bir yönetim, ya da açık faşist bir rejime geçiş. Her ihtimalde de devrimci güçler ve halk güçleri açısından baskı ve terörün daha da artacağı açıktır. Alavere dalavere kürt Memet nöbete çıkacaktır.

Halk yağınları açısından yol ayrımı da özellikle PRATİK bir sorun olarak kesinlikle ortaya çıkmıştır.

Yerel CHP yöneticilerine yönelik saldırılar egemen sınıfların bilinci bir planlı ve antifaşist bir potansiyel taşıyan CHP tabanını bu yol ayrımında kendi istedikleri tabanını bu yolaayırma kendili istedikleri yöne kanalizetmeyi amaçlamaktadır.

Bu doğrudan kendilerine yönelen saldırılar karşısında CHP'li taban ne yapacaktır? Ya işçileri Bakanın çok açık ve açık olduğu içinde aptalca söylediği gibi "Normal CHP'li" olacaktırdır. Ya da "Anormal CHP'li" olacaktırdır.

"Normal CHP'li" olmanın anlamı, faşist saldırılar karşısında susmak, "nereden gelirse gelsin teröre karşıyız" türünden tavrı takınmaktır. Aşırı uçlar edebiyatı yaparak "Sağa da sola da karşıyız" diyerek faşist saldırılara seyirci kalmak ve bu katliamların gerçek yüzünü saklamaktır. Özellikle CHP yönetimi bu tavrı içerisinde. Ecevit, her saldırı olayından sonra, Demirel ve Türkeş'ten özünde farklı olmayan, "Terörü" şiddetle yeren demeciler vererek bu tavrı geliştiriyor. Amacı açık: Egemen sınıflara kendisini temiz göstermeye çalışıyor. Küçük kurtulay'da bu tavrı çok açık ve net koydu: "Demokratik kitle örgütleri elele vererek demokrasiyi kurtarayacağımız anlaşılırmıştır.... Bazı solcu aydın yazarlar.... bizim solcu militanlarla işbirliği yapmaması istiyorlar, hayır... ben (bu oyuna - D.İşçi) gelmeyeceğim."

Evet, ya "oyuna gelmeyeceğiz" denilerek faşizmin ekmeğine yağ sürülecektir, ya da bu mücadelede de kesin tavrı alınacaktır. Üçüncü yol CHP kitleleri açısından da yoktur.

Gün Sazak'ın öldürülmesinden sonra artan faşist saldırılar bu terdidi CHP'li ölüme getirip defetmiştir. Ya saldırılar karşısında eli kolu bağı kalacaktır, ya da direnecek, binarını, canlarını koruyacaklardır. Kayseride, Sivas'ta, Çorum'da terdidi çoktan yapılmıştır. Anti-Faşist güçlerin direnişi aktif bir mücadele temelinde hayata geçirilmiştir. Yörelere CHP'li Faşizme karşı tek gücün tüm Anti-Faşistlerin birliği olduğunu yapıyor ve öğreniyorlar.

Ecevit bu gerçeği görmüştür ve tüm gücüyle önüne geçmeye çalışmaktadır.

"Sağdan iktidar desteğinde gelen baskılar, bizi solun kucagına düşürmemelidir. Hıçbir CHP'li güvenliğini solun silahları altında aramamalı, onların koruyuculuğuna sığınmamalıdır."

Çorum'da ikinci bir Maraş katliamı denemesi yapıldı. Fakat devrimcilerin örgütlü aktif direnmesi bu saldırıyı boşa çıkardı. Tüm bu Anti-faşist güçler güvenliğini nerede arayacaktır? Ecevit'in demecilerinde mi? yoksa barikatlarda mı?

Son günlerde AP'li bakanların ahlaksızlıkları ile ilgili haberler basında yer aldı. Bunlara bir yenisini daha ekliyoruz.

BARLAS KUNTAY, 1951 - 1955 yılları arasında Ankara Gazi Lisesi (İtalye Meydanında) ne devam etti. Daha o zamanlar bir çok çapulcu olayına katılarak, pek çok saldırı ve adam dövme işlerinde aktif vardı. O dönemde babası Ankara Emniyet Amirliğinde bir üst görevliydi ve pek çok kanlı olayda bile suç üstü yakalandığı habere serbest bırakıldı. Derisinden tam anlamıyla geri zekalı olup, öğretmenleri tehdit ederek ve torpil ile liseyi zor zoruna belge almadan bitirebildi. 1957 de öğrenci olarak Avusturya'nın Viyana şehrine geldi Viyanada her türlü edepsizliği yapmağa devam etti. Önünden geçen her kıza sarıktık yapıpardı.

İşte bu yol ayrımında, devrimciler yurt dışındaki direnişi, uzun süreli bir silahlı mücadele temelinde örgütleyerek, siyasi iktidara yönelme gösteriyorlar.

Bu ölüm-kalım kavgası tüm acımasızlığı sürerken, bizlere burada ne tür görev düşüyor? Türkiye'de geçecek olan insanlar toptan işkenceden geçiriliyor, öldürülüyor. Halka yönelik terör ve toplu katliamlar okul almaz boyutlara ulaşmıştır.

Ve tüm bunlara rağmen Alman kamuoyu büyük bir sessizlik hüküm sürüyor. Demirel ülkede demokrasiyi korumaya çalıştığı havayı yayıyor. Tüm bunlara karşı o halde bize düşen temel görev "TÜRKİYEYİ TANITMAKTIR". Bütün ilerici, yurtseverler, demokratlar, yurtdışı, bu barbar rejim karşısında sessiz kalamayacağını anlatmak. Bütün güçlerimizi ferber etmek bu illi toprağı atmaz zorundayız. Bu konuda çok olumlu adımlar atıldı.

Bu amaçla sistemli bir faaliyete geçildi. E. kısım SPD millet vekilleri dahil olduğu, Türkiye'deki düzenlemeleri destekledi. Braunschweig Frankfurt, Hamburg, Berlin'de Alman ilerici, gazetecilerin düzenlediği geceler büyük ilgi gördü. Tüm Almanya çapında 200.000' aşkın Almanca, Türkçe bildir dağıtıldı. Her şehirde masalar açıldı, açık ha toplantılar düzenlendi. Bu faaliyetler, olumlu ürünleri yayıya yavaş görünmeye başladı. Alman parlamentosunda Türkiye'de işkenceler üzerine soru önergeleri verildi. Avrupa parlamentosunda tüm bu konulara ağırlık yapılmış ve Türkiye ile ilişkilerin gözden geçirilmesi istendi.

O halde elimizdeki tüm olanakları, bu yola kullanmak önümüzdeki temel görevdir.

Sorumluluğumuz sadece bu kadar değildir. Türkiye'de dayanışma sadece lafta kalan bir şey olmamalıdır. Bu destek ancak maddi bir yardım, tamamlanması gerçek amacına ulaşır. En geniş şekilde devrimci hareketimiz için bağış kampanyası açılmalı, bunlunuyor, tüm arkadaşlar, bu kampanyayı yaygınlaştırmak, genişletmek zorundadır. Bu konuda bir diğer görev "Alternatif Türkiye" yardımıdır. Alman hükümetinin Türkiye'ye yaptığı geniş askeri ve mali yardımları, halkımız daha fazla baskı ve şiddetle amaçlamaktadır. Bu na karşı Alman demokrasiyi SPD milletvekilleri ve gazeteci Jürgen Roth'un önderliğinde doğrudan Türkiye halklarına yönelik bir kampanya açılmalıdır. Bulduğumuz yöre de Almanları bu kampanyayı desteklemeye çağıracağız. Aynı kelimemiz, giyecek ve ilaç yardımı organize edelimiz. Bu konularla vakit geçirmeden faaliyete geçme en temel görevdir. Bu aynı zamanda Türkiye'de kardeşlerimize karşı olan devrimci sorumluluğumuzun da bir göstergesi olacaktır. Sürekli üzerinde durulan, "dağımlık", "düzensizlik" Devrimci İşçi'nin düzenli çıkmasında etkisini göstereyor. Geç çıkıyoruz çünkü:

1. Parasal sıkıntı çıkıyor. Bölgeler gerek D. gerek Türkiye-Info paralarını düzenli göndermiyorlar ya da hiç göndermiyorlar.

2. Bölgelerde olanlar - bitenler, gazete de yayınlanmasa gereken tüm yazılar zamanında gazeteye ulaştırılmıyor.

Gerek haber ve yazılarını, gerek bölgesel ve gazete paralarını aksatılmadan gönderilmesi gerekmektedir. Şu soruya her arkadaş cevap vermek zorundadır "Devrimci İşçi'yi sürekli bir yayın olarak istiyormusunuz?" O zaman bu konuda yapman gerekenler, yapmanız, aksi takdirde böylesi bir çanak yok olacaktır.

Gelecek sayı, okurlarımızın ve gazete çalışanlarının Türkiye'ye gidecekleri düşünülerek E. için içerisinde çıkarılacaktır. Ancak bu süre içerisinde de gazetemize dönük geriler (haber v.s.) aksatılmadan yerine getirilmelidir.

Devrimci Selamlar

TURİZM ve TANITMA BAKANI BARLAS KUNTAY BİR İRZ DÜŞMANIDIR

Son günlerde AP'li bakanların ahlaksızlıkları ile ilgili haberler basında yer aldı. Bunlara bir yenisini daha ekliyoruz.

BARLAS KUNTAY, 1951 - 1955 yılları arasında Ankara Gazi Lisesi (İtalye Meydanında) ne devam etti. Daha o zamanlar bir çok çapulcu olayına katılarak, pek çok saldırı ve adam dövme işlerinde aktif vardı. O dönemde babası Ankara Emniyet Amirliğinde bir üst görevliydi ve pek çok kanlı olayda bile suç üstü yakalandığı habere serbest bırakıldı. Derisinden tam anlamıyla geri zekalı olup, öğretmenleri tehdit ederek ve torpil ile liseyi zor zoruna belge almadan bitirebildi. 1957 de öğrenci olarak Avusturya'nın Viyana şehrine geldi Viyanada her türlü edepsizliği yapmağa devam etti. Önünden geçen her kıza sarıktık yapıpardı.

1957 nin yaz aylarında (Temmuz-Ekim ayları arasında) (Büyük bir olasılıkla ağustos ayında Viyana'nın büyük gazetelerinden biri "WIENER KURIER") gazetesinde 15 cm kaeninde iç sayfada bir haber vardı:

Barlas Kuntay adındaki Türk, Viyana kırsındaki TUNA nehri plajlarında 13 yaşında bir kıza saldırarak ırzına geçti. Kızın çığlıkları sonucu polis tarafından yakalanan Tunderhal sınır dışı edildi. 13 yaşındaki kız çeşitli yerlerinden sırtırlarak yaralanmıştır.

Barlas Kuntay geri dönüp Türkiye'de AP oldu ve Son Havadis gazetesinde muhabir yaptı. Şimdi TURİZM ve TANITMA BAKAN ve AP Genel Sekreter yardımcısıdır.

*) Viyanada WIENER KURIER gazetesi arşivinde gazete bulunabilir.

hollanda

braunschweig

batı-berlin

FAŞİST YALAN VE DEMAGOGİYE İLGİNÇ BİR ÖRNEK

Hollanda'nın Nijmegen kentinde faşistler devrimci adına bildiri bastırıp dağıtarak olaylar çıkarmak istemişlerdir. Türkiye'den de tanıdığımız bu tip oyunlar, faşizmin yalan üstünü kurulu oluşunu açıklaması bakımından ibret vericidir. Olay Nijmegen Türkiye'li işçiler derneği tarafından bir bildiriyi kamuoyuna açıklanmıştır.

Bir bildiri yazılarak

- 1- T.C. Baş Konsolosluğuna
- 2- Yabancılar Polisine
- 3- Hollanda Polisine ve ilgili makamlara
- 4- Türk ve Hollanda basınına bildirilmiştir.

Bu bildirinin ilginç bir bölümünü aşağıya alıyoruz.

**SENİN BULUŞMA YERİN
TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ'DİR**

SENİN ÖZ ÜRGÜTÜN
HOLLANDA TÜRKİYELİ İŞÇİLER-
BİRLİĞİ (H.T.I.B.)'DİR!!

**HALKTA ZORLA PARA ALAN
GERİCİLERİN ELLERİNİ KIRACAĞIZ**

FAŞİST İBRAHİM'DEN, RAMAZAN'DAN
VE ONLARIN İŞBİRLİKÇİLERİNDEN
HESAP SORACAĞIZ!!

**MAHİR ÇAYAN
VE YOLDAŞLARI
TÜRKİYE
HALKLARININ
DEVİRCİ
MÜCADELESİNİN
ÖNDERLERİ
OLARAK
YAŞAYACAKTIR!**

Sen yesitlerle önder olup bizlerin işlerimizi
zorlaştırıyorsun. Ayaklarınıza denk alın ve işlerimize burnunuzu
sokmayın, zaman gelmiştir Atatürk'ten kurtarılmadığımız özgürlüğümüze,
siz yesitlerin pis kanlarının sel gibi akmasıyla gerçekleşecektir.
İstediklerimiz her yesit ös babasını bizim bağışsızlığımıza uğruna öldürecek
kader bisden yana olursa kurtuluş yolu bulabilecektir.
Nijmegen'de Türk devrimci halklarımızdan zorla para,
toplayan Kibardardan, Alilerden, Husefelerden, Hayrilerden mutlaka hesap
soracağız. Süleymançılık adı altında çocuklarımızın beynini yıkamak isteyen
faşistlerden çocuklarımızı kurtaracağız.

Camiye gönüllük para veren eller kırılmalı gerici yobaz-
lardan mutlaka hesap sorulmalı. Sorulacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ !!!
HALKLARIMIZIN
NİJMEGEN'DEKİ DEVİRCİ ÖRGÜTLERDE TOPLANMASTAN GERİCİLERE VURULACAK
EN BÜYÜK ŞAMARDIR!

**Kızıldere son değil,
savaşı sürdürüyoruz**

DEV-GENÇ DEVİRCİ SOL

Ülkemizde keskinleşen sınıf mücadelesine paralel olarak Braunschweig ve çevresinde de giderek artan faşist saldırıları teşhir etmek ve Alman polislerinin ileri-demokrat güçlere karşı bilhassa son zamanlarda giriştiği baskıyı protesto amacıyla 7 Haziran Cumartesi günü Braunschweig'ta bir yürüyüş düzenledik.

Yürüyüş hazırlıklarının çok kısa bir zaman içinde yapılmasına, Braunschweig'ta düzenlenen ilk yürüyüş olmasına, çevrenin desteği geniş olarak sağlanamamasına rağmen, katılım oranı 500'ün üzerinde Türkiye'nin katılımıyla beklenenden de fazla oldu. Alman kamuoyunun da büyük ilgisini çeken yürüyüş te, ülkemizdeki zam-zulüm-işkence düzeni faşizm ve Almanya'da artan bozitzerlerin faaliyetlerinin yansısı, her fenîği ülkemiz halklarına sıkılacak bir kurşun olan Alman mali yardımını protesto edildi.

Yürüyüş boyunca ve bilhassa bozitzerlerin lokali önünde yapılan konuşmada tüm anti-faşistler faşistlere karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olunmaya çağrıldı. Ve sık sık "Halka kalen faşist eller kırılır", "Kahrolsun faşizm" sloganları söylendi.

Faşizme karşı olan herkesin büyük ölçüde eylem birliğinin sağlandığı yürüyüşte bir avuç HK'nın dar gurupçuluk anlayışı, (80 kişi) bölücü tavrı anti-faşistlerin gözünden kaçmadı. Bu olumsuz tavrı, yürüyüş sonunda kitleler önünde teşhir edildi.

Genellikle olumlu geçen, tüm demokratların, yurtseverlerin moral kazandı, faşistlerin yüreğine korku salındığı yürüyüşümüz devrim andı ile sona erdi.

Yürüyüşten sonra halk ozanlarının türküler söylediği, Yılmaz Güney'in "SURU" filminin gösterildiği, 8 yıl önce katledilen HOSEYİN CEVAHİR'i anma gecesi düzenlendi. Gece 500'ün üzerinde bir katılımla yapıldı.

salzgitter

Faşizme karşı mücadelemizin Devrimci Yol'da geliştiği şehirlerden biri olan Salzgitter'de 200'ün üzerinde kitle katılımı ile biz emekçilerin bayramı "1 Mayıs"ı coşku ile andık.

Daha sonra Türkiye'deki faşistlerin karagün dostu Matthöfer'in konuşacağı Braunschweig'taki DGB sendikasının mitingine katıldık. Burada bakan Matthöfer Türkiye'ye yapılan mali yardım hakkı göstermek için elinden geleni yapmasına rağmen 500'ün üzerinde Türkiye'nin ve yüzlerce Alman emekçisinin yoğun protestosu karşısında kürsiden inmek zorunda kaldı.

Biz Devrimciler, ülkemizdeki faşistlere yardım eden her fenîği halkımıza sıkılan bir kurşun olduğunu vurgulayan ve ülkemizdeki faşizmin iğrenç yüzünü teşhir eden bildiriler dağıttık, sloganlar söyledik. Alman ve Türk anti-faşistleri tek bir yürek, tek bir yumruk "Ülki Ocakları kapatılmalıdır" "Bozkurtlar Braunschweig'i terkedin" sloganlarını haykurdular.

YAŞASIN ANTI-FAŞİSTLERİN EYLEM BİRLİĞİ!
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

Faşistler 14.6.1980 tarihinde saat 15.00 "Aşklar Gecesi" adı altında bir gece yaptılar. Faşist propagandaları için araç o kullanacakları bu gece tüm anti-faşist demokderneklerin (TKP haricinde: Bu "TKP harisözünün kullanılmasına yakında pek lüzum mayacak zaten. Anti-Faşist bir eylem b" tıdığ" deyimli uygun düşecek, kazanan b me katılarsa) eylem birliğiyle engellendi. nin yapılması gereken salonunun önüne 500 lk bir Anti-Faşist kitle giderek bekledi. Gecenin başka bir salona alındığı haberi ge topluca oraya giddi. 3 saatlik bir bekle sonra buradaki toplantı da engellendi. Fa daha sonra polis tarafından otobüslerle dağıtıldı. Bu eylem HK, Atif, KSD H Devrimci Yol taraftarlarının güç birliğine şarısındı.

**KAHROLSUN FAŞİZM !
YAŞASIN TÜM ANTI-FAŞİSTLERİN EYL BİRLİĞİ !**

BERLİN İŞÇİ GENÇLİK DERNEĞİ'NİN BASIN BİLDİRİSİ

11.4.1980 tarihli basında da yayınlandığı Berlin'deki 8 Türkiye'li örgütün üyelerinin soyadlarını ve adreslerini polise (polis "D Koruma" bölümüne) bildirmeleri istendi. neşe polisin gönderdiği mektupta "Bu istek getirilmediği takdirde, 1000 marklık bir ödenecektir. Sizi bu cezayla baskı altına yoruz deniliyordu.

Bugüne kadar "Bozkurtların" saldırılarına, lettin Kesim'in de ölümü içinde almak üzere yuman polis'in saldırıya uğrayanlardan, salı uğrayan derneklerin üyelerinden bilgi kılınçtır.

Celalettin Kesim'in ölümünden sonra, iç senatörü Ulrich, Bölge belediye reisi Pletze ve "Devlet koruma" Yöneticisi Kittlaus "aşm" derneklerin kapatılması gibi bir saplandılar.

Bay Ulrich "Sol derneklerin kapanabileceği ancak "Bozkurt" diye birşeyin olup olmadığını bilmediğini söyledi.

Bu tedbirler sadece ileri derneklerin altında tutulması yıldırmaları için alınır. Biz dernek üyelerinin adının, adresinin kmesiyle "Toplum düzeni'nin" sağlanması da ne gibi bir bağ olduğunu anlamadık. Demokratik kitle örgütlerinin bu gibi metala baskı altında tutulmasını kınıyoruz. Saldırganların ve saldırıya uğrayanların tırılmasına karşı çıkılmaktadır. Bu yolda tüm demokrat insanları bizimle a nışmaya çağırıyoruz.

avusturya

1964 'den beri kurulu bulunan ve bir yıl öncesine kadar sosyal demokrat unsurların yönetiminde olan Viyana Türk öğrenci derneği bundan bir yıl önce yapılan genel kurulda gerekli değişikliklerinin yapılmasını ve adını Viyana Türkiye'li öğrenciler derneği olarak değiştirilmesini yanı sıra dernek yönetimi de devrimci ellere geçti. Ancak bir den fazla siyasi görüşün asgari müştereklerde birlik yapmasıyla oluşturulan dernek yönetim kurulunun gerek homojen bir yapıya sahip olmayışından gerekse tutarlı bir mücadele çizgisinin izlenemeyiş (ki bu yönetim kurulunun homojen olmayan yapısının doğal bir sonucudur.) asgari müştereklerde dahi olsa birliğin pratiğe geçirilemeyeşinden dolayı dernek olarak kısa bir yıl kocaman bir "hiç" yapılabilmektedir. Nitekim geçtiğimiz Mart ayında yapılması gereken derneğin olağan genel kurulu çoğunluk sağlanamadığından yapılamayarak olağanüstü genel kurula giddi. Oportünistler seçimleri kaybedeceklerini anladıklarından genel kurulu yaptırmamak için her yola başvurdular ama tüm engellere rağmen 27 Nisan 1980 pazar günkü olağanüstü genel kurulda yapılan seçimlerde çoğunluk sağlayarak dernek yönetimine geldik ve dernek tüzüğünde yapılan ufak değişikliklerin yanı sıra derneğin adıda Viyana Türkiye'li

Öğrenci-Gençlik Birliği olarak değiştirildi. (Böylece sadece öğrenci derneği olma özelliğini yitirdi aynı zamanda işçi gençliği de kapsamına alan bir niteliğe büründü.)

Genel kuruldan çok kısa bir süre sonra bir Mayıs kutladık ve dernek olarak Türkiye'deki somut durumdaki özelli bir şekilde içeren türkçe bir bildiri çıkardık (Ayrıca Halkın fedaileri ile ortak almanca bir bildiri çıkardık) ve en geniş kitleye dağıttık.

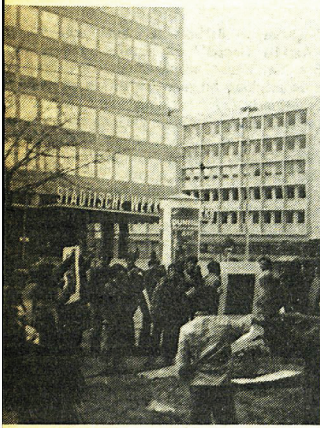
1 Mayıs'ta Halkın kurtuluşu sempatanları ile ortak bir platformda birleşebildik ve bu yıl 1 Mayıs'ı geçen yıllara oranla daha görkemli, daha olumlu ve disiplinli bir şekilde geniş bir kitle katılımıyla kutladık. Netice sevindirici oldu. Yürüyüş boyunca Türkiye'deki faşist baskı-giddet ve terör eylemlerini, işkence olaylarını mümkün olduğu kadar yerli ve yabancı kamuoyuna açıklamaya ve özellikle vurgulamaya çalıştık. Aynı şekilde hayatın her alanında disiplinli bir çalışmanın içerisine girmiş bulunmaktayız. Bu yönde çalışmalarımızı ciddi bir şekilde sürdürüyoruz. Ve ileride çalışmalarımız hakkında daha geniş bilgi ve yömremizden haber iletme çalışacağız.

Viyana'da Devrimci Yol Sempatanları

den haberler***yörelerden haberler***yörelerden haberler**

hannover

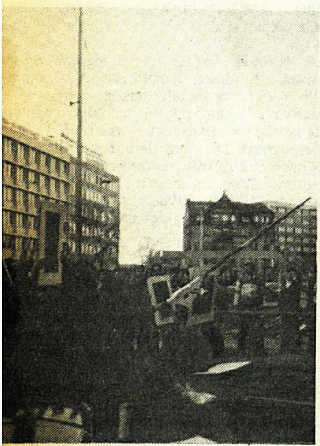

HANNOVER'DE "1 MAYIS'I KUTLADIK

nover'deki devrimci mücadelemiz her gün gelişiyor. Hannover Türküylü Devrimci İşçiler Derneği ilk uluslararası dayanışma-mücadele günü "1 Mayıs'a 400'e yakın kişi ile katıldı. Kalabalık gurubu oluşturduğumuz, ve kadın daşlarımızın oldukça yoğun katılımından yı Alman emekçilerinin en fazla ilgisini nı guruptuk. Yürüyüş boyunca Türkçe-Alca ülkemizdeki insanlık dışı düzeni, faşizmi tledik. Ülkemizdeki faşizmi teşhir eden riler, gazeteler dağıttık. Halkımızın yiğit gasının yanında olduğumuzu gösterdik. Hannover Ulkü Ocakları'nın önünde Devrimci er adına yaptığımız konuşma ve içilen im andı, faşistleri inlerine sıkıştırdı. İka kalkan faşist eller kırılır "Savulun tler Dev-Genç geliyor" faşistlerin aşasuratlarına tokat gibi çarptı. Bazı eksiklik- nize rağmen, 1 Mayıs yürüyüşü güçlü anti- t bir gösteri oldu.

a sonra tüm Türküylüler derneğimize t edilerek, 1 Mayıs'ın anlam ve önemi anla- Mahalli ozanlar devrimci türküler söyle-

ŞAŞIN 1 MAYIS!
MAYIS 1977'NİN HESABINI SORACAĞIZ!
SİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

DENİZ - YUSUF - HÜSEYİN'LERİ MÜCADE- LİZE YAŞATIYORUZ VE YAŞATACA- Z

Mayıs 1980 Cumartesi günü Hannover'deki Konsolosluğu'nun önünde DENİZ-YUSUF- EYİN yoldaşları ölümlerinin 8.yıldönümün- i kere daha annak ve ülkemizdeki zamları imli ve işkenceleri teşhir etmek için izin- i gösteri yapıldı. Konsolosluk önüne bir- halkın da büyük ilgi duyduğu miting sür- t "DENİZ-YUSUF-İNAN SAVAŞA DE- " ve " FAŞİZME ÖLÜM,TEK YOL DEV- sloganları söylenildi. Mitingin sonunda mcler konsoloslukun kapısına na-Zulme-işkencelere karşı tek yol dev- yazılı bir pankart bırakarak dağıldılar. arı Alman polisi tarafından daha sonra lldi. Daha sonra Hannover Devrimci İşçiler eğine gidilecek konuşma yapıldı. Devrim leri ile DENİZ-YUSUF-HÜSEYİN'leri t.

DENİZ-YUSUF-İNAN'LARI UNUTMADIK !

ROLSON FAŞİZM-YAŞASIN MÜCADE- LİZE !

hamburg

HAMBURG'DA ANTI-FAŞİST MÜCADELE

Son zamanlarda Almanya'da yoğunlaşan fa- şist terör büyük boyutlara ulaşmıştır. Pa- ris'te,Hollanda'da,Frankfurt'ta ve Rüssels- heim gibi yerlerde yapılan saldırılar sonu- cunda Berlin'de de bir ilericî öğretmen kat- ledildi. Tüm buralarda faşist saldırılar yapılırken,Hamburg'da da bu saldırıların bir bölümünü yaşadık.

Son bir yıl içinde anti-faşist mücadelenin boyutlarının yükselmesi,devrimci mücadelenin çeşitli alanlara yayılması (sendikalar ve genç- lik) sonucu Hamburg'da da Devrimci İşçi sa- larına yüzlerce insan katılmış,yani Hareketi- miz kitleleri kucaklamaya yönelmiştir. Us- talarından dediği gibi "faşizm kitlelerin örgüt- lü gücünden korkar" sözü yine kendini doğ- rulamıştır. Bu gelişmeler sürerken faşistler hareketimizin kitlelerle kucaklaşmasını engellemek için ellerinden geleni ardına koymamışlardır. Bu süre içinde arkadaşları- mıza çeşitli saldırılar yapmışlardır. Kursun- lama,ev basma,çeşitli tehditler gibi. Ama bu saldırı ve tehditler bizihiç bir zaman yıldı- ramışdır,yıldaramayacaktır.

Olayların gelişimi şöyle olmuştur. Bildiğimiz gibi Almanya metropol bir ülkedir. Yani ge- lişmiş kapitalist bir ülkedir. Bu gibi ülkelerde burjuva kültürü hakimdir. Bu yoz kültür topluma sınıra edilerek kitlelerde burju- va ilişkiler belli ölçülerde hakim kılır. Bu kültürden (gerçekten kültür denilirse!) en çok etkilenen toplumda dinamik bir role sahip olan gençlik kesimidir. Yani Almanya'da ve bu tür ülkelere gençlik lümpen bir yapıya sahiptir. Faşistlerde bu yapıyı ideolojileri gereği kullanırlar. Yani bu yapı onların örgütlenmelerine el- verişlidir,uygundur. Hamburg'da da bu tür yerlerde üstlenen faşistler,gençliğin çeşitli ihtiyaçlarını giderme yoluyla onları örgütlemeye çalışmaktadırlar. Bunun daha sonra ne gibi sonuçlar doğu- racağını hepimiz biliyoruz. Türkiye'de dediği gibi "ülküci eylem adamdır" yani içirilsin içkiyi,esrarı gönderirsin adamda vurur, ev de kurşunlar... her işi yapar.

Mc Donalds denilen yerde üstlenen faşistler buradaki gençliği çeşitli yollarla kendilerine çekmeye çalışmışlardır. Hatta burda politika ile uzaktan yakından ilgisiz olmayan kişileri dahi dövmeye yoluna gitmişlerdir. Daha sonra bölgedeki durumu değerlendiren arkadaşlar,buradaki gençliği nasıl faşistlerin ellerinden kurtarmak gerektiği hakkında durum değerlendirmesi yapıp,bu bölgedeki kişilere iliski kurma yoluna gitmişlerdir. Kısa zamanda buradaki insanlar devrimcilerle kaynaşmışlardır. Bu kaynaşma sonucunda faşistler ilyice tecrit olmuşlardır. Öyleki gençlerin hiçbiri faşistlere selam dahi vermez olmuştur. Faşistler bu durum karşısında ör- gütmelerinin gereği demagogileri tutma- yıncula teröre,baskıya başlamışlardır. Bu- radaki insanlara sözlü ve fiili tehditler savur- mak ve daha sonra dövmeye kovalama işleri başlamış,önlarda tutmayınca kursunlama fasına geçmişlerdir. O bölgede oturan iki arkadaş yolda yürürlerken faşistler tarafın- dan silahlı saldırıya uğramış,ancak olayı yara- almadan atlattılar. Daha sonra durum polise bildirilmiş ve her zaman olduğu gibi polis tavrını açıkça ortaya koymuştur. "can güvenliğim yok diyen arkadaşaya,yoksa Türkiye'ye git demistir." Akşam polis kara- kolundan dönen arkadaşlarımızı yine faşistler saldırıya geçmişlerdir. İlk önce bir arkadaşın evini basmaya kalkmışlar,orada komşuların ve evdekilerin camdan dışarı bak- masıyla korkup kaçan faşistler,daha sonra öteki arkadaşın evini basmaya yeltenmiş- lerdir,ancak durumun polise bildirilmesi ve polislin olay yerine gelmesiyle arabalara binip kaçmaya başlayan faşistler uzun bir kovalama- cadan sonra 3 silah ve çeşitli suç aletleriyle yakalanmışlardır. Daha sonra bunlardan biri tutuklanmış,digerleri serbest bırakılmıştır.

Tüm bu olup bitenlerden sonra faşist saldırıları açıklayıcı ve teşhir edici bir bildiri yazılmış, geniş bir şekilde dağıtılmıştır. Daha sonra da "Faşist saldırıları protesto miting'i" yapılmıştır. Yürüyüşe yaklaşık 1500 kişilik bir alman ve türk antifaşist kile katılmıştır. Bu miting'de ATİF, DEVRİMCI İŞÇİ ve HDF gibi türk örgütleri yer almıştır. Nedenise olup bitenler sırasında 70 dernek üyeli FİDEF denilen besleme naylon federasyon ortadan yok olmuştur. Sosyal pratik kimin işçi sınıfının temsilcisi olup olma- dığını ortaya koyuyor ve koyacaktır.

Tüm bunlar Hamburg'da olup bitirken Ham- burg yakınındaki Pinneberg denilen yerde de benzer olaylar yaşanmaktadır. Faşistler bu- da da camı kisvesi altında halkımızın dini inan- çlarını sömürme vasıtasıyla örgütlenmektedir- ler. Burada da faşistler saldırılarını ilericî olarak bilinen,demokratik nitelikli insanlara yöneltmişlerdir. Ama ne yazık ki her yerde ol- duğu gibi cevaplarını almaktadırlar. Daha son- ra bu bölgedeki demokrat,ilericî,anti-faşiste- rin biraraya gelmesiyle bir dernek kurma kararı alınmıştır. Derneğin ilk kongresi 25.4.80'de yapılmıştır.

Bildiri dağıtma sırasında faşistlerle devrim- ciler arasında meydana gelen olayda iki faşist komaya girmiş,ve biride kör olmuştur. Fa- şistler bu olayı ve Reutlingen'de beraber yaşa- dığı kadının eski kocası tarafından kışkan- çılık nedeniyle öldürüldüğü polis tarafından açıklanan bir faşist için miting yapmak iste- mişlerdir. Devrimciler türk ve alman anti-fa- şistleri ile miting saatinde gidip yerli işgal etmişler ve de faşistlere miting yaptırmamış- lar. Bu olay sırasında dikkati çeken iki önemli nokta. Birincisi alman polislinin tavrıdır. Tüm Hamburg polislinin olay yerine yığılmasıyla faşistlere 2 saat içinde tekrar bir izin verilerek miting yaptırılmıştır. Bu durum sırasında alman polislinin faşistlere destek olduğu görülmüştür. İkincisi ise işçi sınıfının tarihsel partisi olduğunu iddia eden 50 yıllık işçi uykusundaki TKP'li hailerin olay yerine polislin gelmesi ile polislin yaptığı bir iki ikazdan sonra alman dostları DKP'lerle eylem anında eylemi yarıda bırakıp tüymeleridir. Tüm bunlar bir- kimlerin dost,kimlerin düşman olduğunu açı- ça göstermiştir. Ama ne yazık ki ne alman polislinin faşistlere açtıkları desteği ne de revizyonistlerin hainlikleri bu mücadeleyi durduramıyor,durduramayacaktır.

Miting alanının işgalinden sonra yürüyüşe ge- çildi. Polislin yürüyüşü dağıtma isteği,bizim kararlılığımız sayesinde hayal oldu.

Bu mücadele Anti Faşist Komite'nin pratikte- ki yararlılığını kanıtlamıştır. Ayrıca 4 Türki- ye'li derneğin mücadele saçağında biraraya getirilmesi sağlanmıştır. Böyle birşey Hamburg tarihinde ilk defa olmaktadır. Olay süresince D.İŞÇİ,ATİF,ATÖF,HK sempaticizmaların derneği,Barış Birlik ve resmen katılmasınna rağmen bu şekilde eylemde yer alan Halkçı-Dev- rimci yanlıları eylem boyunca "Faşizme karşı omuz omuza,Kahrolsun faşizm,Halka kalkan faşist eller kırılır" dışında slogan atmamakta disiplinli ve tutarlı davranmışlardır. Bu birliğin tüm Almanya da örnek olmasını dileriz.

Polisiyle, basın yayın araçları ile devrimci örgüt- ler üzerinde planlı bir baskı, sindirme, yıldırma politikası uygulanırken faşistler de 7 Mayıs C.tesi günü için bir yürüyüş izni aldılar.

17 Mayısta Faşistlerin düzenlemek istedikleri yürüyüşün devrimcilerce engellenmesi ve 1.500 kişilik anti-faşist bir gösteri yürüyüşü haline dö- nüştürülmesi faşistlere, hangi "yasal izin" ve hangi kurumları akralarına alırsalar alsınlar, tüm antifaşistlerin karşısına dikileceği gerçeği- ni gösterdi. Hayal ettiklerini gerçekleştirememek faşistleri daha da saldırganlaştırdı.

Nitekim 28 Mayıs günü meydana gelen bir olayda faşist Yusuf Kaya'nın öldürülmesi bir dizi yeni gelişmelere yol açtı. Bu olayı bahane bilen polis devrimci derneklere karşı uzun zamandır planla- dığı sistemli saldırıya başladı.

Anti-faşist mücadeleden bu güne kadar önemli görevler üstlenen Devrimci İşçiler Birliği'nin ka- pıları gece yarısı polislerce kırılarak basıldı, üyelerinin evleri arandı. Bu sistemli daldırıcı bur- juva basınının hep bir ağızdan asılsız suçlamaları tamamiyetinde.

Yeni bir engellemeden korkan faşistler çağrı bildirilerinin ancak yürüyüşden bir gün önce Al- tona Ulu Cami önünde dışarıdan toplama adam- larla dağıtabıldılar. Bildirinin altına da nereden yürüyüşe başlayacaklarını yazmamışlardı. Faşistlerin yürüyüş girişimi duyulduğunda Anti- faşist komite diğer örgütlerde çağırarak bir toplantı yaptı. Gelişmeler bizi bir yere getirmişti. Ya faşistler bu yürüyüşleriyle sıkıştıkları köpeden çıkış yapıp alanlarda faşist propagandalarını yapacaklar ya da tüm devrimci, demokrat ilericie- rinin başlattığı kararlı mücadele onlara Hamburg da yer olmadığını tekrar gösterip inlerine kapa- tacakdı.

Bir günden az zamanda ne kadar güç toplayabilirdik? Ve daha önemlisi önceki eylemlerdeki kadar Alman ilericisinin katılımı sağlanabilmeydi ki aynı gün Almanların çevre kirlenmesi ile ilgili ayrı bir yürüyüşlerinin olması bizi düşündürüyordu. Tüm bunlar göz önüne alınarak toplantıda fa- şistlerin Altona'da konuşma yapacakları alanın yanındaki alışveriş merkezinde toplanılması ka- rarlaştırıldı. Yeni gelişmelere ve güç durumuna bakılarak orada yapabileceğimiz eylem biçimleri yeniden değerlendirilecekti. Anti-faşist Komite bir yandan da avukatla aracıhı ile yürüyüşün yasaklanması için girişimde bulunuyordu. Aynı gece Türkçe-Almanca bir çağrı bildirisi basılıp dağıtıldı.

C.tesi günü sabahın Altona'da toplanılmaya başlandı. Orada Anti-faşist komitenin masası açılarak bildiriler dağıtıldı, panolarla faşizm ve işkenceler sergiledi. O surlarda başka bir semt- de çevre kirlenmesine karşı yapılan mitingde Anti-faşist Komiteden bir temsilci konuşarak Altona'daki eylemimizin niteliğini anlattı miting- lerinin bitiminde bizlere katılmalarını önerdi. Saat 2 de toplanan kalabalık 400 ü buldu ve diğer Alman ilericilerinin bize katılmasından sonra faşistlerin miting yapacakları alanın işgal edilmesi kararlaştırıldı. Saat 3 dolaylarında ka- labalık gruplar halinde Alman ilericileri gelmeye başladılar. O ana kadar polislin koruduğu alana kalabalık bir kitleyle marşlar söylenerek girildi. Kusa bir süre sonra polislin faşistlere ne pahasına olursa yürüyüş yaptırmak istediği anlaşıldı. Poli- sin faşistlerin yürüyüş güzergahını değiştirdiğini onlara Osterstrasse'de miting yaptıracağını öğren- dik ve Altona'dan Osterstrasseye yürüyüşe geçmeye karar verdik.

2500 kişi dolayında kitleyle yürüyüşe geçildi, yol boyunca Faşizmi yeren Türkçe ve Almanca sloganlar atıldı. Osterstraseye yaklaşıldığında po- lislin yollara barikatlar kurduğu görüldü. Sık sık yol değiştirip polislin barikat kuramadığı yerlen- den Osterstrasee yakınına kadar giddi. 4 tarafı sıkı polis panzer çemberindeki faşistlerin toplan- dıkları alanın çevre sokakları gittikçe kalabalık- laşan 3 bin dolayında anti-faşist tarafından mit- ting alanına çevrildi. Küçük gruplar halinde polis çemberinden geçebilen 1000 den fazla kitle faşistlerin toplanmışları alana girecek faşistlerin çiz seslerini boğdu. Geri kalan büyük bir kitle de uzun bir yürüyüşle faşistlerin yürüyüşe başla- ma yeri ve derneklerinin bulunduğu bölgede bir mitingle yürüyüşü bitirdi.

Faşistler bir kere daha "Hamburg'da Faşistlere Yer Yok" diyenlerden gereken ders aldılar. 200- 300 kişilik toplama kalabalıkla miting- lerini güç bea panzer aralarında bitirip, polis denetiminde alana terk edebildiler.

münih

1 MAYIS

1 Mayıs Münih'te bu kez önceki senelerden daha farklı bir özellik taşıyordu. Strauss'un "işçiler ve sivrisinekler" diye niteliği ileri demokrat, yazar,gazeteci,sendikacı ve aydınlar 1 Mayıs günü 5000'in üzerinde bir katılımla gerçekleştirilen bir yürüyüşle bu haklı mücadelede yalnız olmadıklarını bir kez daha gösterdiler. Strauss'un başlarında olduğu tüm gerici-ler de işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günü olan bu günde "adeta işçiler ve sivrisinekler gibi" deliklerine saklanmış ortada görünmüyorlardı. Antifasistlerin birliği burjuvazi-nin yüreğine korku salarken,revizyonistlerin bu yürüyüşe katılmayarak sadece DGB'nin 1 Mayıs kutlamalarına katılmaları,oradaki emekçi kitlelerin "görecelik,yaşayarak" öğrendikleri ib-ret verici bir ders niteliğinde idi.

Alman örgütlerin,sendika temsilcilerinin,gazeteci,yazar ve aydınların yanı sıra Münih Anti-faşist Dayanışma Komitesi de yürüyüşe katıldı. Özellikle disiplinli ve kalabalık bir kortej oluşumuz dostun düşmanın ilgisini çekti. eylemin öncesi,esnası ve sonrasında pratik işleri bizim omuzlamamız ise devrimci hareke-tin Münih'te de huzla serpilip gelişmesinin doğal bir sonucu idi. Faşizme karşı omuz omuza şları, 5-10 kişilik gruplarla,bizim gelişen kitleleşme gücümüzün farklılığını ortaya koyan bir şiar oldu. Alman ve diğer ülkelerden gruplarla beraber haykırılan "Hoch die internationale Solidarität" sloganı ise enter-nasyonal dayanışmayı vurgulaması bakımından anlamlıydı. Yürüyüş Almanca ve Türkçe konuş-malardan sonra devrim andı içilerek bitirildi. Daha sonra topluca,komitece düzenlenen geceye katıldılar.

3 MAYIS

3 Mayıs tüm Bayern'den gelen faşistler Münih'te "Türkçülük Günü" adı altında faşist propogan-daların yaptıkları bir gece düzenlediler. Geçen yılda olduğu gibi,devrimciler,demokratlar,anti

gösterisini sürdürdü. Binanın kapısında olu-şan bir kordonla giriş kapatıldı ve uzun süre faşistler içeriye sokulmadı. Ancak polislin yakıcı bir sıvı sıkarak müdahale etmesiyle büyüyen antifaşist gösteride Almanca "Al-man polisi faşistleri koruyor" sloganı uzun süre atıldı. Olaylar sırasında bir polis ve onun üzerinde antifaşist yaralandı. Bir saat süren gösteri sonunda kitle düzenli bir şekilde da-ğıldı. Gösteri boyunca polis izin alan arka-daşlarımızı sürekli tehdit eden tavrını daha sonra da sürdürdü. Arkadaşlarımız ertesi gün-lerde merkeze çağırıldılar. Fakat avukat tutu-larak,polislin avukatla ilişkisi geçmesi sağ-lanınca arkadaşlar polislin baskısından "ge-çici de olsa" kurtuldular.

faşist güçler bu olay karşısında susmadılar.Bu eli kanlı halk düşmanlarının gecelerini protes-to etmek için karşı yürüyüş izni alındı.Münih Antifaşist Dayanışma Komitesinin çağrısı bi-çiminde gerçekleştirilen eyleme 2000 kadar kitle katıldı.Alman polislin olaydan bir gün önce başlayan eylemi engelleyici tavrı,eylem günü ve sonrasında sürdü.

2 Mayıs'da (olaydan bir gün önce) yürüyüş iznini alan arkadaşımızın evine gelen polis arkadaşları merkeze çağırarak onları birta-kım ihbarlarla yıldırmaya çalıştı. 3 Mayıs'ta olay çıkabileceği ve böyle bir durumda arkadaşların sorumlu tutulup ceza görecekları söylenildi.Polislin bu antidemokratik,faşistleri korur tavrı arkadaşlara bir "göz dağı" ver-mekten başka birşey değildi.

"Ancak bu oyunu biliyoruz." Kararlılığımız mücadeleimiz bu oyunları,bu engelleri boz-du.Yürüyüş disiplinli ve coşkun bir şekilde bitirildi, Almanca ve Türkçe konuşmalarla kamuoyuna faşist toplantının bu içeriği an-latılarak,faşistlerin bir tek şeyden,halktan, halkın birliğinden,birlikte mücadelesinden korktu-kları bir kez daha vurgulandı."Faşizme kar-şı omuz omuza" ve "halka kalkan faşist eller kırılır" sloganları antifaşistlerin coşkulu hay-kırdıkları şarlar oldu.Devrim andı içilerek yasal yürüyüş sona erdirildi..Ancak antifa-şist kitle daha sonra faşistlerin Türkçülük bayramı adı altında faşist propagandaları-nı yaydıkları binanın önüne giderek protesto

6 MAYIS

6 Mayıs'ta Münih'te,bundan 8 yıl önce 6 Ma-yıs 1972'de oligarşinin zindanlarında faşist cellatların idam ettiği Deniz,Yusuf ve Hüseyin yoldaşları andık. 70'in üzerinde bir kitle katılı-mı ile gerçekleştirdiğimiz toplantıda devrim şehitlerimizi anarken,devrimci hareket olan inancımızı,direnen halkımıza olan bağı-lığımızı tazeledik. Kolektif olarak hazırladığımız toplantımız, devrimci disiplin ve coşkulu gerçekleşerek Almanya'daki gerekse Türkiye'deki direnen halkımıza,devrimci hareketimize karşı görevlerimizi,nasıl "daha iyi" yerine getirebileceğimizi tartıştık. Konuşmalar,şirler,skeç ve devrimci türküler-mizi söyledik. Münih Halkçı Devrimci Bir-liğinden arkadaşlarımız toplantımızda yer alma-ları bize şu şların doğruluğunu ve önemini bir kez daha gösterdi. "Yaşasın Almanya'daki tüm Antifaşist,Anti-empyalistlerin eylem bir-liği. Faşizme karşı omuz omuza". Devrim andı içerek bitirdiğimiz toplantı, Almanya'daki devrimci görevlerimizi daha iyi yerine getirebilmemiz için bizi bir adım daha ileriye götüren,antifaşist mücadeleyi yükselten bir araç oldu.

MÜNİH'TEN DEVRİMCİLER

bonn

ÇOCUK PARASI YÜRÜYÜŞÜ

-Tüm Yabancı ülke işçilerinin katılımıyla gerçekleştirilen yürüyüş büyük bir başarıyla sonuçlandı.

-5.000'in üzerindeki tüm ülke işçileri "Yaşasın uluslararası dayanışma" sloganı ile işçi sınıfı-nın enternasyonalist birliğinin çok olumlu bir örneğini verdiler.

-Türkiyeli işçiler Devrimci İşçi saflarında 2.000 kişilik bir kortej oluşturdular, ve Türkiye'deki faşist baskıları protesto ettiler.

Alman Hükümetinin haksız uygulamaları tüm yabancı işçilerin çocuklarına ödedikleri paraları kesmesi üzerine oluşturulan komite önder-liğinde uzunca zaman yürüttüler mücadele Bonn'daki merkezi yürüyüşle sonuçlandı.

Bizlerden kesilen her 5 Mark'ın Türkiye'de kardeşlerimizle sıklan kurşun olduğunu bilen bizler bu uygulamayı en geniş şekilde protesto etmiyorduk.

Alman Hükümeti bizlere vereceği her markı çok görürken, Demirel Hükümetine kardeş-lerimizle saldırtmak üzere, Panzerler, askeri araçlar yolluyordu.

Bu temel tesbitte geniş bir propaganda çalışması sonucu 2.000 kişilik bir katılım gerçekleştirildi.

Bu iki bakımdan önemli idi: Birincisi bu Miting ile birlikte ilk defa Almanlar gerçek gücümüzü göstermiş, kendimizi tanıtmış olduk. Bu son derece olumlu yeni ilişkileri geliştirdi.

İkincisi: şimdiki kadar yalan ve sahtekarlıklarla devrimci hareketimize saldırılan FİDEF'ilerin gerçek yüzünü açığa çıkarttı.

Almanya çapında en büyük örgüt havasını atan bu yalancılar bizlere, " bunlar 3-5 kişi" diyorlardı . Ama başlarına gelecekte korktuk-ları için sudan bahanelerle resmen kaçtılar Böylece bu "korkunc" örgütün ne kadar balon olduğunu, Almanlar'da gördüler.

Aşağıda bu konuda komite'ye katılan arkadaş-ların açıklamasını yayınıyoruz.

19 Nisan 1980 Tarihinde Bonn'da Yapılan Çocuk Parası Yürüyüşüne FİDEF'in Katılma-yışı ile ilgili olayın kısa Özeti:

Merkezi yürüyüşün hazırlığı için 21.3.1980 tarihinde yapılan toplantıda komite üyeleri yürüyüş ile ilgili çeşitli sorunların yanı sıra yürüyüşe hangi milliyetlerin hangi sırada katıla-cağı konusunda konuşmuştur. Komiteye bulan diğer yabancı örgüt temsilcilerinin önerileri ile en kalabalık yabancılar grubunu oluşturan Türkiyelilerin en önde gitmeleri önerilmiş ve bu öneri daha sonra oy birliği ile kabul edilmiştir. (Türkiye'den komite'de HDF, Devrimci İşçi, FİDEF vardır).

Bu alınan karardan sonra komite çalışmalarına katılan Türkiyeli örgütlerin hangi sırada yürüyecekleri konusunda da kısa bir tartışma olduktan sonra, Alman olan bir komite üyesi arkadaşın önerisi üzerine kura ile örgüt temsilcileri hangi sırada yürüyebileceklerini çekmişlerdir. Kurada HDF'in birinci sırada DEVRİMCİ İŞÇİ'nin ikinci sırada, FİDEF'in üçüncü sırada yürüye-ceği tespit edilmiştir.

Yürüyüşten önce 11 Nisan 1980 tarihinde yapılan toplantıda yürüyüş ile ilgili hazırlıkların son bir değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, komite to-plantisına katılan (eski FİDEF temsilcisi göre daha üst düzeyde olan) bir FİDEF temsilcisi, toplantılara katılan genç arkadaşlarımızın yürüyüş-te sıra ile ilgili karar konusunda bir hata yaptığını ve FİDEF'in DEVRİMCİ İŞÇİ'nin arkasında yürüyemeyeceğini söylemiştir. Gerekçe olarak, FİDEF'in 80 derneği olan bir Federasyon olduğunu, 20 bin üyesinin olduğunu, Devrimci İşçi'nin Darmstadt'ta bir dernek olduğunu ve siyasetinin Türkiye'de DEVRİMCİ YOL olduğunu ve DEVRİMCİ YOL'un Türkiye'de bir arkadaşlarımızı öldürdüğünü vs. vs. (bu hikaye-lerle Devrimci İşçi'nin arkasında gitmek ne kadar haklı olduklarını anlatmaya çalıştı ama, nedense komitede bulunan hiç kimseye de inan-dıramadı...). Bütün bu olayların arkasında FİDEF Yönetim Kurulunun iki gün sonra to-plantı yaparak yürüyüşün en arkasında FİDEF pankartı arkasında (en arkada giderek FİDEF'in

gücünü göstermesi konusunda) karar vermek kararlaştırıldı. İki gün beklendi ve FİDEF Yö-tim Kurulu yürüyüşe 10 kişilik bir temsilci delegasyonu ile katılmaya karar verdiği konu-su da komite yöneticisi arkadaşla haber gel

Daha sonra bu karar da değişti ve FİDEF Ruhr eyaletinde bulunan dernekleri ile yürüyüş katılacağı bildirildi. Ve neticede 20 bin kişi 80 dernekli dev bir federasyon, buradaki i vatandaşların üç beş markına el koyan B Alman Hükümetinin haksız çocuk parası uygu-masına karşı yapılan merkezi bir yürüyüşte Rt bölgesini dahi mobilize edemiyerek 3-4 kişi bir onur kurulu ile katılarak, sırf "Darmstadt Devrimci İşçi Derneği'nin" arkasından yürün-mek için, buradaki işçi arkadaşların böyle som-sorunları karşısında ne kadar samimi bir politi-izlediğini ispatlamış oldu.

osnabrück

7500 Türkiye'linin yaşadığı ve çevresinde ki-dinden başkasına yaşama hakkı tanımayan faş-ler senelerdir ortalığı boş bulup aktif ve örümce-agi gibi, Osnabrück'ün merkezinde ve çevresin ibadet merkezi ve şubeleri adı altında örgüt-lemişlerdir. Halkın üzerine amansızca baskı ve p-kolojik etki yapmışlardır. Tabii ki Türkiye' faşist saldırıların artmasıyla ona paralel olan buradada boş durmamışlar terör estirmişlerdir

Bu durumun böyle gitmeyeceğini kavrayan an-faşist demokrat halkımız faşist güçlere kar-Osnabrück ve Çevresi Türk İşçileri Derneği' kurmuşlar (Nisan 1977). Fakat bölgede, Tür-ye'mizde gelişen faşist olayları ve faşizmin ger-karekteri olan baskıyı, katliamı, zammı, zulm ve işkenceyi işleyip antifaşist güçleri bilindlen-mek, teorik ve pratik olarak faşizme ve kayna-larında olduğu odaklara karşı kanaliz edecek ve k-lelere devrimci insiyatif koyacak, her hareketi Türkiye somutuna paralel olarak geliştirec devrimci unsurların bölgede bulunmuşlarındı başı bozuk, dağınık ve kendiliğinden gelişen i-örgütlenme gerçekleşmiştir.

Bu durumu kendilerine fırsat edinen revizyon-lerde boş durmamışlardır. Hiç bir bilimsel teorik çalışma yapmadan Osnabrück ve Çevre Türk İşçileri derneğini bir takım entrikalar revizyonizmin batığına sürüklemişlerdir.

Bu bölgeye gelen biz DY. sempatzızanlar olan bizi bekleyen iki temel görev vardı.

Birinci temel görevimiz revizyonizmden kayna-lanan pasifizme ve dağınıklığa kendiliğinden gelişen olaylara karşı bilinçli bir mücadele ver-mesiydi.

İkinci temel görevimiz ise antifaşist, ilerici d-mokrat, yurtsever halkımızın sempatzıni kaza-mak ve onların bütün sorunlarına kosmu devrimci hareketimizi geliştirmek ve yaymı

İçin bilimsel nitelikte eğitim çalışmalarını gerçekleştirmesi idi.

Yurtsever halkımızın sempatzıni kazanan harek-timiz ve çalışmalarımız çok güç ve çok z-kuşullar altında gelişmeye başlamıştır. 1 set gibi kısa bir zamanda kitleleri kucaklayan gelişen olaylar karşısında kesin tavrı alan bir ya-geliştirmişti.

Bölgemize gönderilen Devrimci İşçi ve Özel say-lanan yurtsever halkımıza en geniş bir şekile iletilmiştir. Yapılan aktif ve kararlı çalışmal-ı karşısında irilen faşist kuduz ıter gerileme zorunda bırakılmıştır.

Bu arada derneğimizin yeni yapılan Genel Kur-lunda "Devrimci Yol" sempatzızanların es-dernek yönetimine faşist olaylar karşısın-neden tavrı almıyoursunuz sorusuna, revizyon-ün ağına takılmış fakat tabanında gerçek yü-sever olan halkımız istideki kariyerist ve rev-yonist şeflerin ağızlarıyla iclerine sindireme-lerinden dolayı, yapılan aktif çalışmaların suçlarına yönünü seçmişlerdir.

Şöyleki: "sizler Osnabrück'e gelene kadar faş-lerden hiç ses çıkmıyordu" diye işi geç-en senelerden örneklemelerle geçitirmişlerdir. 1 kat bütün bu gelişmeleri çok iyi değerlendi-Devrimci Yol sempatzızanların senelerdir b-geçiliye, hemşerliğe, dağınıklığa ve pasifizme-le hele devrim anlayışlarından kaynaklar revizyonizme karşı mücadelesi başanya ul-mıştır.

Eklilen devrimci tohumlar yeşermeye başlan-tır. Yeni dönem çalışmalarında zorlu gü-mücadele dolu günler biz DY. sempatzızanla beklenmektedir. İleride daha başanlı daha a-çalışacağımızı bütün yoldaşlarımızı duyuru

Osnabrück Devrimci Yol Sempatzızanların

Dünya'da gelişen devrimci hareketleri bastırmayı amaçlayan kontrgerilla örgütlenmesinde eğitim önemli bir yer tutuyor.

Amerikan Emperyalistleri başta kendi ülkelerinde olmak üzere diğer emperyalist ülkelerde de var olan okullarında bu eğitimi gerçekleştiriyor. CIA'nın kontrolünde olan bu okullarda geri kalmış ülkelere gelen az sayıda seçkin subay ve polis, çeşitli konularda eğitimden geçiriliyorlar. Bu okulların önemlerini şöylece sıralamak mümkün:

FORT-BRAGG Bu okulda general düzeyinde subaylar eğitilirler. Sadece 1963 yılında 100 e yakın generalin bu okulda eğitimden geçtiği tesbit edildi.

PANAMA FORT-SHERMAN generalin altında çeşitli rütbelere subaylar eğitiliyor. Her yıl ortalama 1400 civarında subayın karşı gerilla taktikleri, işkenceler v.b. konularda eğitim gördüğü tahmin ediliyor.

WASHINGTON POLİS AKADEMİSİ - Bu okulda çeşitli ülkelere seçkin polis şefleri eğitiliyor. İşkence iç savaş teknikleri kontr-gerilla konularında eğitim görüyorlar.

Her yıl ülkemizden yüzlerce subay, polis görgü ve bilgileri artırmak amacıyla Amerika'ya gönderilirler. Böylece hangi konularda görgü ve bilgi artırdıkları daha iyi anlaşılıyor.

Sadece Amerika da yapılmıyor bu eğitim: **NAPOLİ (İTALYA'DA)** Nato savunma kolejinde kontr-gerilla eğitimi yapılıyor. **ALMANYA'DA** Washington Polis Akademisi kontrolünde bir okulda Kontr-gerilla hareketinde önemli yeri olan jandarma komandolarının eğitimi sağlanıyor.

Bu okullarda neler okunuyor? Neler anlatılıyor? Kimler bu okullara gidebiliyor ve yapılan eğitimin amacı nedir? Bu gibi önemli soruların cevabını vakit vakit savunma bakanı, şimdiki Dünya Bankası başkanı Robert Mc Namara'dan dinleyelim: "Az gelişmiş ülkelerin yeterli bularak seçip gönderdikleri ve Birleşik Devletlerdeki ve yabancı ülkelerdeki Askeri okullarımızda Eğitim Merkezlerinde eğitdiğimiz subaylar Amerikalıların ne yapmak istediklerini ve nasıl düşündüklerini gayet iyi bilen kimseler olup liderlik mevkiinde bulunmalarının ne kadar önemli olduğunu belirtmeye ayrıca gerek duymuyorum." Böyle diyor, peşinden koşup para dilendikimiz Dünya Bankası Başkanı, ve ekliyor "Böyle kimselerden dost edimenin değeri ölçülmeyecek kadar fazladır." Böylesi "dostlar"ın bizim dilimizde de adları bellidir. Bunlar **HAİN, SATI-CILIK, İŞ BİRLİKÇİLER**'dir.

Gerçekten bu okullarda ders görenler efendilerinin yüzleri kara çıkarmadılar. Bunlarda birkaç isme ve ne yaptıklarına biraz yakından bakalım.

İsmi **PINOTTCHE** (Pinoşe) ülkesi **ŞİLİ**, yaptığı iş 1974 yılında askeri darbe. Şili Bakır demektir. Dünya'daki bakırın % 30una yakın Şili'de çıkarılır. Bakır haberleşmede ve Radyo Televizyon alanında en çok kullanılan madendir.

Ve bakır **ITT** demektir. **ITT** (uluslararası telgraf televizyon şirketi) çok uluslu bir Amerikan firmasıdır ve Şili bakırını kullanır.

Allende Şili'de 1971 yılında seçimle işbaşına geldi. Marksist olduğunu söyleyen ilerici bir kişi idi. "Mademki bu bakır bize ait, niçin bunu biz kendimiz üretmeyelim? Niçin yabancılara yok yere peşkes çekelim?" dedi ve Bakır millileştirildi. Ondan sonra ilginç olaylar gelişti Şilide.

ITT 800 milyon Dolarla **KISSINGER**'e gitti, Kissinger bu parayla CIA'ye gitti. CIA Fort-Bragg okuluna. Orada eğitim gören bir general, Pinottche eğitildikten sonra bu parayla Şili'ye gitti. Ve hep bildiğimiz olaylar oldu. "Ortalık karıştı Şili'de", "Kardeş kavgası ve anarşi arttı" Türkiye'den de biliyoruz "Anarşi ve terör" artınca "Devletin ve milletin birlik ve beraberliğini sağlamak" üzere "anarşi ne karışıklığa karşı" **ORDU** duruma müdahale eder. Şili'de de yine aynı bahanelerle seçimle işbaşına gelmiş bir partiye karşı darbe düzenlendi. "Huzur ve sükun yeniden sağlandı."

Yani binlerce kişi kurşuna dizildi. İşkence de öldürüldü. Stadyumlara dolduruldu. Şili halkına kan kusturuldu ve de sessizce "Vatan millet sakar-ka" Nutuklarının ardı sıra Bakır yeniden **ITT**'ye peşkes çekildi.

belgelerle

FAŞİZM ve T

Kendisine barışseverliğinden ötürü Barış ödülü verilen **KISSINGER** Amerikan kongresinde anlattı bunları hiç utanmadan ve de yüzü kızarmadan. Ama ası utanması gerekenler bu adamı barışsever olarak tanıtanlardır.

Diğer ülkeler de de benzeri olaylar oluyor. Bu okulda okuyan generallerden Papadopolos 1967 yılında Yunanistan'da darbe yaptı. **FAİK TURUN** 12 Mart darbesinin baş planlayıcılarındandır ve bugün kontr-gerilla faaliyetlerinin perde arkası adamıdır. **Nikaragua'da** zalim ve kan içici ulusal muhafızlar Başkomutanı bu okul (Fort Bragg) mezunudur. Ve bununla övünmekte idi. Ama ona hakettiği dersi **Nikaragua** halkı verdi. Diğerlerinin de vakti yakındır.

KONTRGERİLLA ve TÜRKİYE'deki faaliyetleri

Önce Kontr-gerillacıların eğitimine bir göz atalım. Kontr-gerilla eğitimi T.C. silahlı kuvvetlerinin her kademesinde sürdürülmektedir. Eğitim amacıyla kullanılan yayınların hepsi Amerikan patentli CIA patentlidir.

Bu kitaplardan en önemlisi **GALULA** adlı CIA ajanının yazdığı "Ayaklanmaları Bastırma Hareketleri - Teori ve Tatbikat" adlı kitaptır. **GALULA** basit bir ajan değil. Cezayirde Cezayir halkına karşı savaşmış, Çin'de Yunanistanda iç savaş sırasında görev almış, karşı gerilla hareketlerini yönetmiş birisi. Ve tüm gözlemlerin bir kitapta toplamış. Kitap 1965 yılında Genel Kurmay tarafından basılmış ve ordu'ya dağıtılmıştır. Bizim bu yazıyı okuyanlardan bazıları belki de askerliğin Jandarma komandosu olarak yapmıştır. Ve belki de Ereğli de Komando eğitim merkezinde komando eğitimi görmüştür. Hatırlayınız olur, eğitimin amacıyla bir **KİTAP** okutulur bu okulda, "**ÖZEL HARP DERSLERİ**" adı altında. Bu kitap daha sonra de adını anacağımız CIA ajanlarının çeşitli kitaplarından derlenmiştir ve eğitimin amacı şu cümle ile anlatılır.

KONTRGERİLLACILARIN EĞİTİMİ

KONTRGERİLLA ve TÜRKİYE'deki

FAALİYETLERİ

"**TEK ERL, KENDİ MEMLEKETİNİN VATANDAŞLARINA KARŞI SAVAŞMAYA HAZIRLAR**"

İşte özet budur ve tek kelime eklemeye dahi gerek yoktur.

Niçin 4-5 yaşındaki çocuklar "Dur" emrine uymadı diye kurşunlanıyor? Niçin Tarihli işçilerin, gecekondu anaların babalarının üzerine ordu birlikleri saldırıyor? Niçin Ordu Komutanları bizleri, işçileriyle köylüsü dargellisiyle "**DÜŞMAN**" ilan ediyorlar, ve niçin iç düşmana karşı savaştan bahsediyorlar?

Bütün bu sorulara cevap bu tek cümlemin içinde mevcuttur. Silahlı kuvvetlerin her kademesinde yapılan bu eğitimlerde kendi vatandaşlarına karşı savaşmak öğretiliyor. Bu konuda temel olarak okutulan başka kitaplar da mevcut. Önce bu kitaplardan bir liste sunalım ve sonra içlerinde neler var onları görelim.

Kitabı Çıkaran Makam

Kitabın Adı

Gn.Kur.Bşk.

Komünist Propaganda Taktikleri

yazarı:Suzanne Labin (CIA ajanı)

yazarı: Tugg.Aubrey Dixon (Amerikan Kontr-Gerilla görevlisi)

Komünist Gerilla Savaşları

US-Army FM 31-16 (ABD Kara Kuvvetleri)

Counter-Guerilla Operations (Kontrgerilla Hareketi)

Bu kitapları artırmak mümkün. Peki içlerinde ne var bu kitapların. Neler öğretiliyor köylü işçi çocuklarına. Niçin Asker Memet anasına bacasına kurşun sıkabiliyor?

1965 yılında Kara Kuvvetleri Komutanlığı bir kitap yayınladı ve çeşitli askeri birliklere dağıtıldı. ST 31-15

"Kara Kuvvetleri Komutanlığı Sahra Talimatnamesi Gayrinizami Kuvvetlere Karşı Harekat" adı bu kitap Amerikan ordusunun FM 31-15 nolu kitabının tercümesidir. Bu kitapta Silahlı Kuvvetlerin yeraltı faaliyetleri şöyle özetleniyor. "Adam öldürmek, bombalama, silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm hale getirme, adam kaçırma suretiyle tehdit, olayları tahrik, misilleme ve rehinenlerin alkonulması, bir tesis, bölge, mahsul ve kolaylık tesisinden faydalanmayı önlemek maksadıyla kundakçılık, su baskını, tahrip, kimyevi ve biyolojik maddelerin kullanılması ve diğer hareketler."

Yanlış okumuyorsunuz, bunlar T.C. Silahlı Kuvvetlerine öğretilen şeyler. Yanlış bu kadarla kalmıyor. Daha da fazlası var.

CIHAT AKYOL ismini duymuşsunuzdur. Ordu'yu general iken 4 senen Kontrgerilla örgütlenmesinin lideri durumunda idi. Özel Harp Dairesini Yönetti - İşte bu **AKYOL** 1971 yılında Genel Kurmayca basılan bir yazısında Amerika'yı yazıyor:

"Polis harekati ... Emniyet kuvvetleri (her türlü Polis) Jandarma birlikleri, avcı ve koruma birlikleri ve ordu birliklerinde yapılan bir harekattır ... Bu harekat: Tecrit, yol, tıkaması, arama ve müsadere, blok kontrolü, tehdit gibi taktikleri ihtiva eder. Gayri nizami harp unsurlarının tutuklanması ve sorgulanması, örfi idare ilanı, askeri hükümet kurulması, (*) hüviyet kartı ihdası, halkın sokağa çıkma yasağı, toplantıların tahdidi, ve men'i, sansür gibi tedbirler polis harekatinı tamamlar."

KONTRGERİLLA ve TERÖR

Ülkemizde bugün sürüp gitmekte olan yoğun saldırı ve katliam olayları kendiliğinden, tesadüfen olmamaktadır. Hepsini son derece bilinçli, sistemli örgütlenmekte ve hayata geçirilmektedir. Ve hepsini altına aynı imza vardır: **KONTRGERİLLA**.

Amaçlarına ulaşabilecek amacıyla kan dökmeyi temel görev bilen **KONTRGERİLLACILAR** yürüttükleri faşist katliam ve cinayetleri iki ayrı düzeyde el alıyorlar: suursuz terörizm, seçilmiş terörizm.

"Suursuz terörizmden maksat ... alaka toplamak ve halkın dikkati bir defa çekildikten sonra gizli olarak bulunan taraftarları cezbedektir. Bu da gelişigüzel yapılan terör hareketleriyle, bombaların patlatılmasıyla, yangın çıkarmakla, suikastler yapmakla ve mümkün olduğu kadar fazla seyirci cezbedebilecek şekiltoplu olarak, koordine edilerek ve ayarlı bir şekilde yapılır. Bu tip hareketler için gayet az bir insana ihtiyaç vardır."

Başlangıçta yapılacak bu faaliyetleri derhal seçilmiş terörizm takip etmelidir. "Seçilmiş terörizm çarçabuk suursuz terörizmi takip eder. Bundan maksat halkı mücadeleye sokmak ve asgari olarak halkın pasif suç ortaklığını temin etmektir. Bu da,

*) MHP uzun zaman - özellikle Ecevit iktidarı döneminde - sıkıyönetim ilan edilmiş, ordu idareye el koyun diye bağırır ve Maraş katliamı ile sonuçlanan bir dizi eylemler gerçekleştirdi. Demekki bir bildiği varmış.

Böylece Kontr-gerillanın faaliyetinin hedeflerini daha yakından görme imkanı buluyoruz. Sıkı yönetim ilanı, askeri hükümetle beraber sokağa çıkma yasağı, her türlü şiddet eylemi, bombalama, işkence ... Bütün bunları yapacak olan da "sabo-taj" ve "tedhiş" bölümlerine sahip yeraltı örgütleriyle Emniyet kuvvetleri, Jandarma ve ordu birlikleridir.

JRKİYE II

memleketin muhtelif yerlerinde baz kimseleri, halkla en yakın teması olan küçük rütbeli hükümet memurlarını polis, postacı, belediye reisi, belediye meclisi azası ve öğretmen gibi insanları öldürerek yapılır. Yüksek derecedeki hükümet memurlarının öldürülmesiyle bir gayeye hizmet edilmiş olmaz. Çünkü, yüksek derecedeki hükümet memurları halktan uzakta bulunduklarından bunların öldürülmesi halk için bir misal teşkil etmez."

Türkiye bu satırları yaşıyor ve hergün yaşıyor. Öğretmenler, öğrenciler, işçi liderleri hep bu bilinçli cinayetlerin kurbanı oluyorlar. Silahlı saldırılara sadece bu kişiler hedef değildir.

"Liberal fikirli olanlar arasında asi ile anlaşmaya meyyal olan kimseler terörist taarruzlara hedef teşkil ederler." Doğan Öz niçin öldürüldü? Bedrettin Comert, Cahit Tütcügil, Karafatioğlu niçin öldürüldü? Amaçları neydi?

Bu soruların cevabını bu satırlarda buluyoruz. Tüm bu cinayetler ne "insanlık düşmanı 3-5 manyağın" işidir, ne de de kendini bilmez serserilerin. Bilinçli ve örgütlü, eller veriyor kararı. Geriye uygulamak kalıyor. Onu da MHP yapıyor.

Sık sık duymaktayız; faşistlerin mahallelerden haraç topladıklarını. Haraç vermeyen esnafı ise tehdit etmekte, direnenleri öldürmektedirler. Çoğumuz bunları o mahallede örgülenen 3-5 lümpenin, serserinin işi olarak görmekteyiz. Oysa bu işin de kitapta yeri var. Bakın bu konu da ne deniyor: "İlk taratarlara halktan para toplama vazifesi verilir. Paranın harbe kuvvet ve kudret veren bir şey olması sebebiyle, para toplama işinin bazı önemli tesirleri vardır ... Para yardımında bulunmayı reddedenlerden birkaç kişi öldürülür. Bu gibi suikastlar bir misal teşkil ettiği sürece kıymetlidir, onun için bu gibi katliam hareketleri gizli olarak yapılmalıdır."

Yani esnafı, bakkal, manav, manifaturacı, herkesin gözü önünde kurşuna dizeceksin.

Kontr-gerillanın terör faaliyetleri sadece bunlarla sınırlı değil. Şöyle yazıyor Cihat AKYOL:

"Bazı ahvalde propaganda için istismar edilmek üzere mürettep olaylar meydana getirilir. İsyanların yaptığı intibamı verecek yağma ve katliam, ırza tecavüz olayları ele alınabilir. Ancak hemen bilinmelidir ki konu çok hassastır; yer zaman, şekil ve mahiyeti itibarıyla ustalık gösterilmezse, tersine karşı koymaya zarar getirebilir."

Orduya, açıkca yağma, katliam ve ırza tecavüz görevi veren bu general'in sözleri kontr-gerillanın nasıl bir örgüt olduğunu anlamaya yeter.

12 Mart döneminde Kültür Sarayı yakıldı. Eminönü Araba vapuru, Marmara gemisi batırıldı. Sık sık Hürriyet gazetesinde, Tercüman gazetesinde şu haberlere rastlıyoruz "Teröristler içme suyuza zehir kattılar, "Suları içmeyin", "Fabrikaya bomba kondu", "İstanbul köprüsüne sabotaj". Bu tür eylemlerin devrimciler tarafından yapıldığı izlenimi verilmeye ve devrimciler halkın gözünden düşürülmeye çalışılıyor. Oysa gerçek nedir?

Kontrgerilla denen örgüt fabrika, baraj, havayolları, tren gibi halkın çok sık bulunduğu yerlere bombalar koymakta ve böylece ortalığı daha çok karıştırabileceğini zanıtmaktadır. Bu taktiği gene CİHAT AKYOL'dan dinleyelim:

"Halkı mukavemetçilerden ayırmak için sanki ayaklanma kuvvetleri yapıyormuş gibi, müdahale kuvvetlerine, zulme kadar varan haksız muamele örnekleri ile sahte operasyonlara başvurulması tavsiye edilir."

Böylece devrimciler halkın gözünden düşecek ve devrimci mücadele kolayca boğulacaktır. Oysa bu iş o kadar kolay değildir. Bu konuda biz devrimcilere önemli görevler düşüyor. Hangi eylemin halk yarına olup olmadığını seçmek bulmak; ve bu tür eylemlerin devrimciler tarafından yapılmayacağını halka anlatmak zorundayız.

JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI BELGESİN-DE KONTRGERİLLA

Türkiye de mahalleler basılıyor. Gazetler "Kurtarılmış Bölgeler ele geçti" diye başlık atıyor. İnsanlar gözaltına alınıyor. Ve kendilerinden aylarca haber alamıyor. Bu baskıların hiçbir kanuni gerekçesi yoksa niçin yapıyor? Gözaltında tutma süresi 24 saat iken niçin birçok kişiden aylarca haber alınmıyor?

Bu konuda "GİZLİ" dir kaydıyla basılan (ki yine CIA Patentlidir) Jandarma Genel Komutanlığına ait bir kitapta şu bölümler yer alıyor. "HALKA KARŞI BASKI EMİRLERİ. Bölgedeki Erkek Kadın Çocuk bütün fertleri nezarete al.

Nezarete aldıklarını ancak münasip makamlardan verilecek emirle serbest bırak. Yerli halkın desteğine engel olucu ve bölge halkını kontrol altına almak amacıyla lüzumlu planlı tedbir ve tertipleri devam ettir. Karşı gerilla hareketinde baskın tekniklerini kullanmak için her zaman fırsat ve olanak vardır ve mutlaka kullanılmalıdır."

Evet tüm bunlar T.C. Silahlı Kuvvetlerinin görevleri. Burada bir parantez açalım ve Kontrgerilla'nın sivil örgütlenmesi üzerinde biraz duralım.

MHP ve KONTRGERİLLA

İlerde Kontrgerilla'nın bugünkü durumu üzerinde dururken bu konuya yeniden döneceğiz. Ama burada sadece klasik faşist hareketle CIA, MIT, Kontrgerilla hareketleri arasındaki bağı kurmağa çalışacağız.

Bilindiği gibi MHP klasik Türk Milliyetçiliği'nin aşırı yorumu üzerine kurulmuş bir harekettir. "Temel çizgisi saldırgan milliyetçiliktir" diye de tanımlayabiliriz bunu. Türkiye'de özellikle yoksullaşan, dağılmakta olan kapitalizm öncesi unsurlar içersinde kendisine bir taban aramaya çalışmaktadır.

Her ne kadar emperyalizme, kapitalizme karşı olduğunu söylese de bu partinin doğrudan CIA tarafından örgütlendiğinin belgeleri mevcuttur. İsterse-niz bu işi yine Kontrgerilla belgelerinden takip edelim.

tanesi, devrimci güçleri bastırabilmek için halkı örgütleyebilmek yani bir taban yaratabilmektir. Bu konuda daha önce adını andığımız GALULA adlı ajanın Genelkurmay'ca yayınlanan kitabında aynen şöyle deniyor:

"Durum ve şartlar ne olursa olsun, esas mesele mücadeleye iştirak eden halkı teşkilatlandırmaya başlamak. Bu da mahalli liderleri mesuliyetli makamlara ve idari mevkilerine getirerek yapılır." Yani işe göze kestirdiğin kişileri önemli mevkilere getirerek başlayacaksın. Fakat bu yeterli değildir. Çünkü:

"Yeni liderlerin mahalli halk üzerindeki otoriteleri en fazla idari bir görünümüne sahiptir. Liderliğin politik alana da uzanması isteniyorsa, bu ancak bir parti vasıtasıyla olabilir." O zaman bir parti şart. Bu parti nasıl olacak, özellikleri nelerdir yine Kontrgerilla belgesinden takip edelim :

"...Mahallli liderlerden kafi miktarı biraraya gelip birleştikten sonra, herhangi milli teşkilat içinde guruplaşmalıdır...Ayaklanmaları bastırmakla görevli olan tarafın siyasi partisi kendi mensuplarını çok daha dikkatle seçmelidir. Üyelerinin çokluğundan ziyade kalitesine güvenmelidir."

Peki böylesi "kaliteli" (söz canı, katil anlayın) insanlar nasıl bulunacaktır? Bu tür ilk elemanları Kontrgerilla kendisi buluyor. Gerisini ise bu elemanlar yapıyor. Bu da belgelerde şöyle yer alıyor:

"Ayaklanmayı bastırmakla görevli olan kuvvetlerin bu liderleri bulduğu gibi, bunlar da halk arasında muharip kimseleri bulmalıdır. Bulunacak muharip kimseleri birarada tutabilmek için bu liderlerin yardıma, desteğe ve bir siyasi partinin rehberliğine ihtiyaçları vardır."

Evet herhalde fazlaca birşey yazmaya gerek yok. MHP ve Ülkü Ocakları'nın niçin yıllardır, "biz devletin güvenliğini güçlerine yardımçıyız" dedikleri anlaşılıyor. Bu örgütler Kontrgerilla örgütlenmesinin sivil kolunu oluşturmaktadırlar.

KIBRIS ve MHP

Kontrgerilla'nın MHP ile yaptıkları ortak faaliyetin en gözle görünenleri Kıbrıs'ta oluyor. Burada birçok şeyi gizlemeye dahi gerek görmüyorlar.

Bugün özellikle MHP'li katillerin Kıbrıs üzerinden yurtdışına çıkarıldıkları bilinen bir gerçek. Kıbrıs'ta bulunan Özel Harp Dairesi'nin Özel Kıbrıs Şubesinin doğrudan buradaki faşistleri eğittiği ve MHP ile örgüt arasındaki bağın SADI SOMUNCUOĞLU tarafından gerçekleştirildiği açığa çıktı. Ama buradaki faşist örgütlenmenin bir tarihi var.

Kıbrıs'taki Kontrgerilla faaliyetleri üzerine belli belgeler ele geçti. Bu belgeleri Aydınlık Gazetesi 28-29-30 Eylül 1978 tarihinde şöyle veriyordu :

"... Kıbrıs'taki Kontrgerilla faaliyeti ile 12 Mart darbesi arasında da yakın bir bağ var. 12 Mart'ın beynini oluşturan Kontrgerilla ekibinin birçok elemanı, daha önce Kıbrıs'ta yetişti.

Ordu içinde, faşist cuntanın destekçisi olan elemanlar Kıbrıs'daki görevleri arasından seçildi. 12 Mart döneminin ünlü isimleri, Albay Ali Elverdi ve Albay Kemal Yamac Kıbrıs'ta Kontrgerilla faaliyetlerinin başını çektiler. Elverdi ve Yamac'ın hazırlık faaliyetleri sonucu 1969 yılı sonlarından itibaren, Kıbrıs'tan Türkiye'ye varucu güç olarak öğrenciler ve gençler sokuldu. Bu gençler Kıbrıs'taki TMT'ye bağlıydılar. Özel Harp Dairesi mensubu Hava Albay Mehmet İnan'ın 12 Mart'taki operasyonlarda daire elemanlarının kullanılması önerisinin bu gençlerle ilişkili olduğu sanılıyor. Bu varucu güç gençlerin çoğunluğu bugün Kıbrıs'ta. Rauf Denktaş, bunları en üst derecelere terfi ettirdi..."

"... Örgütün MHP'yle bağınu Sadi Somuncuoğlu sağlıyor. Kıbrıs'taki Gençlik, Spor ve Halk Eğitimi Dairesi Başkanı olan Fikret Kürşat, silah sevkiyatını yönetiyor.

Örgütün başı Kenan Coygün, Denktaş'ın partisi içindeki MHP'li kanatla ilişki halinde. Mersin'le bağlantıyı, MIT ajanı Özcan adlı şahıs yapıyor. İki ay önce Magosa Limanında yüklü miktarda silah yakalandı..."

"... "TIREBOLU" MUHRIBİ MUHABERE SUBAYI ÜSTEGEMEN HALİL HASKIRIŞ TARAFINDAN BİR BAVUL ORDU MALİ SILAH MHP'LİLERE VERİLDİ.

Olay açığa çıktı ancak, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Adli Müşaviri Enver Tuğ tarafından örtbas edildi. Haskırış ve suç ortağı Ali Özcan serbest dolaşıyor. KTBKK Askeri Mahkemesi'ndeki dava bir buçuk yıldır sürüyor..."

Şimdiye kadar sadece onların belgelerinden Kontrgerilla'yı tanımaya çalıştık. Amaçlarını ve orduyu bu amaç doğrultusunda nasıl örgütlediklerini gördük. Önümüzdeki sayıda bazı eylemlerinden örnekler vereceğiz, gene belgelerle ama en önemlisi bir soruya cevap aramaya çalışacağız NE YAPMALIYIZ?

Evet, bu faşist saldırı terör ve dehşet furiesına karşı NE YAPMALIYIZ?

Devam edecek

Şili

'ZAFERE YA DA ÖLÜME KADAR'

MUCADELESİYLE ŞİLİ

Şili, Yarur, Edwards, Sumar, Ros, Matte gibi bir avuç büyük sanayicinin Errazuriz, Ocağavya, Bulnes, Prieto gibi büyük toprak sahibi bir kaç sülalenin ve bunlarla işbirliği yapan Amerikan tekellerinin pençesinde 50 yıldan beri azgın bir sömürü ve talana maruz kalan bir Güneyamerika ülkesidir.

150 yıldır sömürgeci güçlerle ve onların yerli işbirlikçileri ile Şili halkının mücadelesi 1970 de Unidad popular (Halk Birliği) hükümetinin kurulmasıyla yeni bir dönüm noktasına girmiştir.

Salvador Allende'nin cumhurbaşkanlığını yaptığı ve bugün hala üzerinde bazı revizyonist çevrelerce "Olurmuşdu, olmazmıştı" diye tartışma yürütülen Halk Birliği özünde neydi? Tabanındaki çoğunluğu işçi sınıfının temsil ettiği K.P. (Komünist Parti), S.P. (Sosyalist Parti) ve ağırlıklı orta ve küçük burjuvaziyi temsil eden H.D.P. (Hristiyan Demokrat Parti)'nin koalisyonundan oluşan, Halk Birliği Hükümeti burjuvazi içindeki bir gelişmeden yararlanıp iktidar olduğu 1970 lerde sosyalizmi kura-

Halk birliği hükümetinin ekonomik ve politik amaçları şöyle sıralanabilir. Ekonomide, geçmiş H.D.P. dönemindeki durgunluktan kurtulup ekonomiyi canlandırarak bazı acil tedbirler almak, kuvvetli bir devlet sektörü oluşturarak emperyalizmin iktisadi temelini yıkmak. Politik olarak burjuva devlet mekanizmasının tüm kontrolünü eline geçirmeyi amaçlıyordu, bu hedefe varmak ise ancak yeni bir anayasa çıkarmakla olabilirdi, aynı zamanda ekonominin doğru olarak çalışmasını sağlamak, sağın sabotajlarından korunmak için yeni halk örgütleri kurulmasını gündeme getirdi. Kırsal kesimde CERA tarım reformları merkezleri ve köylü konsilleri, şehirlerde devlet kontrolü altındaki fabrikalarda üretim komiteleri ve idare konsilleri kuruldu. İlk aylarda halk birliği hükümetinin tedbirleri iyi işledi. Ekonomik tedbirler başarılıydı, işsizlik oranı % 6'dan % 3,8'e düştü, üretim kapasitesi endüstride % 75'den % 90'a çıkarıldı, % 26,5 lik enflasyon % 22 de tutuldu. 1971 belediye seçimlerinde ise sonuç halk birliği hükümetinin zaferi idi, Tüm sağ partiler oyların % 36,2'sini alırken hükümet % 50,9'unu aldı. Artık emperyalizme tehlike çanları çalınmıştı, karşı saldırı başlatıldı.

cağını ilan ediyordu. Oysa oynadığı tarihi rolde konumu bir burjuva devlete hükümet olarak, kanunı yoldan seçilmişliği idi ve görevi ancak burjuva devletin yürütme organını resmi kontrol- luydu, ama sağ yaşama, yargılama organları, vergi, devlet hesaplarını, orduyu ve genel olarak brokrasiyi elinde tutuyordu. Şilideki ordu, diğer Güneyamerika ülkelerindeki ordunun aynı yapısına sahipti. Neydi bu yapı...? Senâtor Píoauxine, verdiği bir demeçte "1945 - 1971 yıllarında 70 bağimsız ülkeden 320 bin persone- lin askeri eğitimi için ABD'nin 175 milyar dolar harcadığını açıklarken 1965 yılında ABD askeri yardımlar dairesi müdürü Wood, Güneyamerikan subaylarının hemen hepsinin ABD yada Panama kanalı bölgesinde eğitildim geçmiş olduk- larını" kıvançla belirtiyordu.

Şili silahlı kuvvetleri, senede 500 Milyon dolar gelir getiren 1,1 Milyon dolarlık amerikan yatırımlarının, önemli endüstri dallarının % 13,2 sinde dolaylı kontrolünde, % 30,4 ünü direkt, elinde bulunduran emperyalizmin ülke içindeki biricik sigortası ve koruma polisinden başka ne olabilirdi.....!

Halk Birliği hükümeti, "Kapitalist devlet meka- nizmasının tahrip edilmesi" gerekliliğini baştan reddetti, Kapitalist sistem içerisinde özüne dokunmadan reformlarla anti-emperyalist sava- şını başatabileceğine inanıyordu. Kendini K.P'nin "Başlıca içinde toplumsal iletme" gibi geleneksel teorilerle teslim ederek, reformlar uğruna sosyalizm için mücadeleyi belirsiz bir tarihe ısraklı.

Devlet mekanizmasındaki kontrolün ağırlığına, kitle iletişim araçlarına, (Örneğin basılan gazete- lerin %65'ine) üretim araçlarının çoğunluğuna hala burjuvazi sahipti ve başta ABD, olmak üzere emperyalizm, Dünya bankası, ithalat ihracat bankası, Inter-Amerikan gelişme bankası, uluslar arası para fonu krediyi kesti ve büyük endüstrinin devlet kontrolüne geçmesi işlemi yattı.

ABD, Şili ekonomisinde geleneksel kredi meka- nizması ile kontrol altında tutuyordu. Allende cumhurbaşkanı olduğu sıralarda, Şilinin dış borçları 3 milyon doları aşmaktaydı, ve borçların ödenmesi ancak yeni borçlar alarak mümkündü. ABD'nin emriyle uluslar arası kredi kuruluş- ları, Allende hükümetine yeni borçlar vermeyi reddettiler ve eski borçlar üzerinde an- laşmaya varılması için görüşme istediğini bulun- dular. Görüşmelerde Şilinin borçları ödeme süresi 8 yıl daha uzatıldı ama buna karşılık uluslar arası para fonu Şili ekonomisini kontrol altında bulunduracak iyi işleyiş sağlamadığı (!) hakkında borç veren kuruluşlara bilgi verecekti. Böylece emperyalizm ekonomik ablukayı ger- çekleştirdi. Üretim kapasitesi düşürüldü, yüksek talep ve yetersiz arz, ağır enflasyon karaborsa- cılığı doğurdu. Temel ihtiyaç maddelerinin yok- luğu ve kıyruklar halkı kasp kavrıyordu. Fiatlar bir kalemde %100 arttı. Ağrı derecede güvensizlik ve hoşnutsuzluk içinde olan orta sınıflar hükümete karşı tavırlarını değiştirdiler ve hala halk birliği koalisyonunda olan HDP açtıkları açığı askeri bir darbeyle göz kırpmaya başladılar. Bir miktar kitle destekli askeri sağ partiler, kamyon sahiplerinin grevi ile

planlarını başlattılar. Ardından doktorlar, mün- disler, havayolları pilotları, avukatlar, banka memurları sempati grevleri düzenlediler. Partia y libetad ve Comando Rolando Matus gibi örgütlü silahlı faşist guruplar işçi sınıfına ve halka açık saldırıya başladılar. Hükümet iyice zayıflamıştı. Halkın ise böyle bir saldırı karşı- sında kendisini koruyacak ne örgütlü nede silahı vardı. Sosyalist parti ve MIR'in desteği ile kurulan yeni örgütler ve koordine komiteleri bir yandan mülk sahiplerinin iradeleri dışında üretimi devam ettirme mücadelesi veriyorlardı. Ancak 1973 Eylül darbesiyle Şilide karşı devrim- ci dönemin başlatılması engellenemedi. Şili burjuvazisinin desteği ile Pinochet cuntası, Şili işçi sınıfının tüm ideolojik ve ekonomik kazanımlarını yok etmek amacıyla iş başına Pinochet yönetimindeki Şili tekeli burjuvazisi nin ekonomi politikası şöyle özetlenebilir kısaca.

a) Açık faşizm koşullarında işçilerin her türlü istemleri için mücadelesini engellemek, ücretleri mümkün olduğunca düşük tutmak.

b) Sermaye birikimi bunahımına son vermek için ihracatı arttırmak, bu amaçla Şili parasının değerini sürekli düşürerek tüm üretimi dünya pazarına dönmek yapmak, tüketim mallarının ithalini önlemek, fiatları serbest bırakarak iç pazara yönelik üretim yapan orta ve küçük burjuvaziyi tekellerle rekabet içine sokup yok etmek.

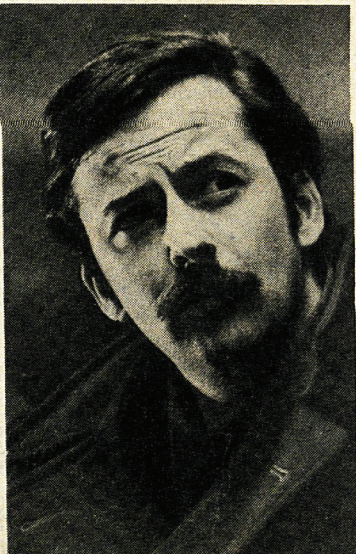
İç pazarı daraltan, üretimin tek amacını ihracat haline getiren, halka en temel tüketim mallarını bile çok gören bu ekonomi politika siyasi anlamda da kanı, zulmü, zorbalığı getirecekti şüphesiz. 1973'lerden beri Şilide yaşananlar artık emperyalistlerin bile Pinochet cuntasını dünya kamu- yu önünde laflarla olsa kınamasını gerektirecek boyutlardadır. Sadece tekerlerin çıkarılması göze- ten, işçi sınıfıyla birlikte tekeli olmanın her cinsten burjuvazisinde ölüm fermanını ya- zan cunta yönetimi, Hristiyan demokrat parti- nin bile muhalefeti kazanmıştır çoktan. Halk birliği döneminde "silahlı kuvvetler, aşırı uçlar- la savaşmada devletin varlığının yegane koru- yucusudur" diye övgüler dizen HDP yönetisi Frel silahlı kuvvetlerin sivil bir yönetimle denet- lenmesini önermektedir bugün.

Kanlı Pinochet cuntasının tümüyle ezemediği yer altında örgütlenmesini hala devam ettiren Şili solunun gündeminde ise iki ayrı temel görüş vardır bugün.

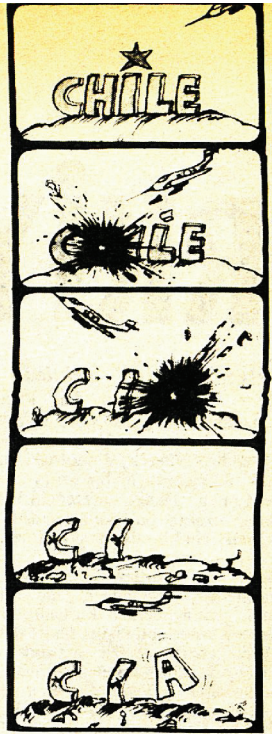
1) Burjuva muhalefeti özellikle HDP ile ittifakın temel alınması gerektiğini ileriye süren görüş SKP (Şili komünist partisi)'ne aittir.

2) Faşist diktatörlükle savaşında devrimci müca- deleyi yürütecek temel gücün, işçi sınıfı ve halk güçlerinin birliği olduğunu ancak cuntadan za- rar gören, ona karşı çıkan bazı küçük ve orta burjuvazi kesimlerinde direnişte yer ala- bileceğini savunan görüş (MIR) Şili devrimci soluna aittir.

Askeri faşist diktatörlüğü yıkmaya mücadelesiyle sosyalizme kesintisiz bir biçimde yönelecek Demokratik halk devrimi mücadelesinin ça- kıştığını söyleyen MIR, bu yüzden tekeli burjuvazinin alternatif temsilcisi olan HDP ile ittifak kurulumayacağını, hatta Halk birliği hükümetinin devrilmesi ve Allendenin kat- ledilmesi olayında payı olan HDP yöneti- cilerinden hesap sorulması gerektiğini söyle- mektedir.

Miguel Enrique

Geniş kesimleri direnişe kazanma doğrultusunda yürütülen kitle çalışmasıyla birlikte, silahlı propaganda aşamasından geçerek, silahlı mü- cadele biçimlerini hazırlayarak, örgütleyerek, geliştirerek halkın askeri gücünün oluşturu- lmasını gerektirdiği savunan MIR'in gündeminde şu örgütlenme biçimleri bulunmaktadır.

a) Legal örgütler: Darbe sonrasında, cunta yöne- timi denetiminde olsa sözde sendikalar ve bazı kitle örgütleri, kadın örgütleri, sanat ve spor kulüpleri vb. çalışabilecek örgütlerdir.

b) yarı legal örgütler: Darbeden sonra kendi- liğinden ortaya çıkan yasadışı yerli olmamak- la birlikte, yasalmış gibi varlığını sürdüren örgütlerdir. Örneğin kilisenin barış komiteleri, işsizlere, ve siyasi tutuklulara yardım ve hak- larının savunma komiteleri gibi komitelerde çalış- mak.

c) İlgale örgütler: Gizli olarak kurulan sendikalar, cuntanın yasakladığı sol partiler ve direnişin devrimci ve toplumsal gücü olan, yaratmanın motoru Direniş komiteleri.

MIR'ın önderliğini yaptığı direniş komiteleri, açık faşizmin dayattığı bir zorunluluk olarak giderek yaygınlaşmıştır ve Şilide halk güçleri- nin birliği filili bir biçimde direniş komitelerinin yaygınlaşmasıyla birlikte gerçekleşmektedir.

Direniş komiteleri, bir siyasi cephenin temelini oluşturan örgütler değillerdir, Şilideki sınıf mücadelesinin koşullarına uygun bir tür kitle örgütleridir ve çalışmaları gizlilik esasına dayanır. İşyeri, mahalle, köy; okul gibi çeşitli birimlerde kurulan direniş komiteleri halk direniş hareketinin ruhu ve motorudur. İçinde çalışmak isteyen herkese açık olan direniş komitelerinin ilişkilerini, sürekli çekirdeği oluşturan üst düzeyde komite başkanları sağlar. Direniş komiteleri kendi bölgelerindeki tüm direniş eylemlerinin eşgüdümünü sağlar ve bunlara önderlik eder. Kitteden soyutlanmış bir silahlı propagandayı reddeden MIR işçi sınıfının ve kitlelerin savaşma ruhunu ve somut çalışmalarıyla doğrudan bağlantılı olan eylemlerle geliştirir ve silahlı propagandanın koşullarını yaratmayı savunur.

SKP ile olan görüş ayrılıklarına rağmen ve direniş komiteleri içinde SKP nin tabanında çalıştığı halde, MIR sektör bir tavır takınma- mıştır ve elbetteki Şilideki diktatörlüğün yıkılması, işçi sınıfının ve halkın kurtuluşu, devrimci sürecin ilerlemesi, Tüm devrimci ve halkın çıkarlarını savunan partilerin güçlü bir direniş cephesinde birleşmesinden geç- cektir.

Şilinin mücadelesini kısaca böyle özetledikten sonra aşağıda 1974 yılında Miguel Enrique nin öldürülmesinden sonra MIR genel sekreteri- ğine getirilen başkan Allendenin yeğeni Andres Pascal Allende ile 1979 da yapılan bir röpör- tajan bölümler yayınlıyoruz.

- MIR politik komisyonunun son açıklamasında Arayan çatışmasının * başarı ile sonuçlan- masında,halkın yardımı ve birlik ruhunun, başarının en büyük etkeni olduğu söylenmekte ,bu konudaki görüşünü daha etrafıca açıklar- mısın ?

- Evet bu olayın halkın diktatörya'ya karşı bir zaferi olduğunu söylüyoruz. Çünkü işçiler ve onların aileleri hatta çocuklarını yardım- laryla diktatörlüğün aramalarından kurtuldu.

Onlar bizi evlerine sakladılar,yer değiştirmemizi sağladılar, örgüte ilişkiye geçirdiler, silah ve malzeme taşıdılar. Biz bu olayı aynı zamanda birliğin başarısı olarak görüyoruz. Yardım edenler arasındaki çeşitli partilere mensup yoldaşlar,bir an bile tereddüt etmeden MIR'i dayanışma içinde desteklediler. Bunların büyük bir kısmı kendi inisiyatifleriyle oluşturdukları direniş komitelerinde çalışmakta,digğerleri ise demokratik kitle örgütlerinde yer almaktadır.

Bütün bunlar,birlik ve dayanışmanın başarısını Arrayan çatışmasında açıkça gösterirken, diktatörlüğün nasıl bozguna uğrayacağını da öğretmiştir. İşçilerin,militan sol güçlerin ve diktatörlüğe karşı olan tüm kesimlerin birleşmeleri halinde,diktatörlük yalçın kayalara çarparak parçalanacaktır.

- Bu öğretiyi nasıl yaymak zorundayız ?

- Çok basit,yoldaşların yaptığını uygulamamız gerekir. Her fabrikada,mahallede,üniversitelerde, köylerde,işçiler,memurlar,aydınlar ve sanatkarlar arasında ...

- Gazeteciler arasında damı ?

- Pek tabii,senin yaptığın gibi. Haberleşme işçilerinin örgütü kuruldu. Solun tüm kesimleri ve diktatörlüğe karşı olan güçler oradada temsil edilmekte artık.

- Hakkısın Pascal yoldaş.

- Ekonomik talepleri savunabilmek,ve böylece halkın bağımsız demokratik mücadelesini ilerletebilmek için toplumun her kesiminde birleşmeli ve kitle örgütlerini güçlendirmeliyiz. Sendikalar,komşuluk gurupları,evsizler komiteleri,gençlik gurupları vb. Bunlara paralel olarak direnişin illegal örgütlerini genişletmeliyiz. Pek tabii ki sendika ve diğer legal kitle örgütlerinin yerini almak için değil. Bilakis tam tersi olarak direnişin üyeleri legal ve yarı legal kitle örgütlerinde de yerlerini almalı,kitle örgütlerinin mücadelelerini ilerletmeli ve güçlendirmelidir.

Her kitle örgütü cephesinde,en kararlı ve mücadeleci kişilerden oluşan bir çekirdeği kurmalıyız. Böylece kendimizi baskıya karşı savunabilecek örtülü (gizli) örgütler kurmamız gerekiyor. Bu çekirdek diktatörlüğe karşı propagandayı yayacak, diktatörlük tarafından takip edilenlere yardım edecek. Böylece mücadeleyi ilerletip yönlendirecek bir motor olacaktır.

Arrayan çatışmasında görüldüğü gibi gizli örgütlenmenin çekirdeği direniş komiteleridir. D.K lerin solun tüm partileri ve diktatörlüğe karşı eğilimde olan kişilerin oluşmaktadırlar. Birleşmişler ve ortak olarak diktatörlüğe karşı savaşmaktadırlar.

- Burjuva muhalefeti ile yalnız ve tek olarak ittifaka girmek isteyen bir gurup lider olursa,solun birliğinin kaynaşması mümkün müdür ? Solun bu partilerine,karşı tavrı koymak daha iyi olmaz mı ?

- Hayır,bu korkunç sektör bir tutumdur. Karşı koyulacak bir şey varsa o da diktatörlüktür. Diktatörlüğe karşı verdiğimiz bu savaşta ilerleyebilmek için,tamelli bir biçimde tüm halk güçlerinin birliği gerekmektedir.

Diktatörlük ve büyük sermayeyi devirmek için, "diktatörlüğe karşı olan diğer burjuva kanadı ile birleşmeyi temel alan bir siyasi cephe oluşturulması" gibi başlıkların, burjuva muhalefet kanadının özünü temsil eden Hristiyan demokrat yönetim, diktatörlüğün gittikçe "yapılaması tehlikesi karşısında büyük sermayenin bir iktidar alternatifi.

Eğemen sınıf sivil hükümetin geçiş sürecini başlatma konusunda görüş birliği içindedir. Bu hükümet kitleleri kandırarak,çok sınırlı özgürlükleri getirecek,fakat yine ordunun baskı gücüne sirtını dayayacak,böylece yerli ve uluslararası sermayenin çıkarlarını koruyacaktır. Hristiyan demokrat parti yönetimi,tokellerin iktidarının yıkılması için mücadele etmemektedir,di,büyük sermayenin diktatörlüğü için yeni bir maske olmaya çalışmaktadır. Dolayısı ile tekelci sermayenin bu kukla adamları,hiç bir zaman halk ile birlikte olamazlar. Amaçları ise tam tersi olarak halk hareketini bölmek, sosyal demokrat eğilimlerin gelişimi için kesin zemin hazırlığı yapmak,sol partileri,Hristiyan demokratlara bağımlı kılmaktır.

Ne yazık ki gerçek şunu gösterdikî..Solun geleneksel liderlerinin(Şili Komünist Partisi) solun birliğini bırakıp,burjuva muhalefeti ile imkansız ve hayali birliği aramalarında,ağır sonuçlara yol açacak bu politika karşısında,MIR çok hassas ve dikkatli davranmak zorundadır. Solun geleneksel kesimleri pratik olarak pasifistliğe mahkumdur. Diktatörlüğe karşı mücadelede alternatif gösterilebilecek yetenekte olmadıklarını ispatlamışlardır. Fakat buna rağmen biz solun partilerine,militanlarına,ve yönetimine karşı mücadelede bulunmaktık.Tam tersi somut öneriler ile solun tüm partilerine birleşmek ve ortak bağımsız demokratik mücadele için çağrıda bulunmaktık.

Diktatörlüğün devrilmesi için burjuva muhalefeti ile ittifaka dayalı hayallere kapılmamamız ve demokratik devrimci halk iktidarı için yalnız kendi güçlerimizi saymamız ve kitlelerin direnişini güçlendirmemiz gerektiğini defalarca ısrarla savunduk.

- Diktatörlüğe karşı halkın birliğinde,ve aynı şekilde solun birliğinde ilerleme oldumu Pascal yoldaş ?

- Özellikle son iki sene içinde halkın birliğinde ve solun birliğinde çok kazanım olduğu inanıyorum. Fakat açıkça söylemek gerekirkî bu sol partilerin yönetimlerinin çalışmaları ile olmadı. Diktatörlüğe karşı mücadelede halkın birleşmesinde ki ilerleme,öncelikle işçi kitlelerinde

ve başka halk kesimlerinde ki kendiliğindenci (spontan) eğilimlerin sonuçlarıdır. Bu güçler mücadelenin aktifleştirilmesiyle beraber,cun-taya karşı koymak için başarının,halk güçlerinin birliğinden ve organizasyonundan geçmesinin kaçınılmaz olduğunu tespit etmişlerdir.

İşte bu eğilim ilerleme kaydederek tabanda kendisini göstermektedir. Kısır tartışma ve bölünmelerden bıkkın ve birlikten yana olan sol kesim militanları,diktatörlüğe karşı olan mücadeleyi sendikalarda,gecekondu bölgelerinde örgütlenmelerde,öğrenciler arasında ve eğitim alanında geliştirmek ve kendilerini D.K.lerinde örgütleyip gizli propagandayı yaymak,silahli direnişe başlamak ve pratik,etkilil bir biçimde diktatörlüğe karşı direniş savaşına katılmak için uğraşmaktadırlar.

- MIR'in çalışmaları şu anda temel olarak silahlı propagandayı hedeflemektedir ?

- MIR silahlı direnişi, diktatörlüğe karşı en gerekli ve en hızlı biçim olarak görmektedir. Şu anda MIR silahlı eylemleri,kendisini sindirme saldırılarına karşı savunma,ağjtasyon ve propagandanın desteklenmesi,baskıncıların ve hainlerin cezalandırılması,küçük sabotaj eylemlerinin desteklenmesi,ve baskı mekanizmasını aşırta-cak bazı eylemlerde kullanılmaktadır. Fakat MIR şu ana kadar geçen birbuçuk sene içinde burjuvazinin güvenli kuvvetlerine karşı tam bir saldırıya geçmedi. Sebebi ise,bugünkü şartlarda kuvvet dengesi açısından böyle bir eylem çılgınsı,direniş ve partizim için taktik olarak uygun görmediğimizdir. Biz askeri olarak zayıf örgütli ve dar kapsamlı direnişle büyük askeri kuvvete sahip gerici güçlerle askeri çatışmaya girilmesini önleyeceğiz. Ancak bu MIR'in diktatörlük ile askeri çatışmaya girmeyi reddettiği anlamına gelmez,tam tersine biz, bunun gerekli olduğunu savunuyoruz. Fakat girilecek çatışmanın askeri ve siyasi başarılabilmesi için,kitlevi karakter alması gerektiğine inanıyoruz. Bunun için şu anda temel çalışmamız,partimizin güçlendirilmesi ve kitle cephelelerinde örgütli direnişin gelişmesidir. Bugünkü baş sorunumuz, partiyi, direnişi artan ölüme kitlelerin daha iyi yaşam için verdikleri mücadeleleri birleştirerek yaratmaktır. Ancak devrimci güçlerin ve solun birleşmesi, örgütli kitle direnişinin güçlendirilmesi, ve burjuva güvenli kuvvetlerinden çekilşinin kesinleşmesi bize kitlelerin askeri direniş eylemlerinin başarı ile yürütülmesi olanağını verecektir.

- Diktatörlüğün 11 Eylül 1973'den beri MIR'e indirdiği darbeleri MIR nasıl değerlendirmektedir ?

- Diktatörlük en yoğun baskı gücünü MIR'e karşı uyguladı neden ? Çünkü MIR solun bir partisi olarak darbeden sonra çok çabuk örgütlendi ve direnişin diktatörlüğe karşı mücadelesini ilk andan itibaren yönetti.

Şili'nin zor şartlarında yalnızca vahşi olmakla kalmayıp üstelik, üstün askeri araçlarda sahip olan düşmanın darbelerinden daha fazla kaçınabilmek mümkün değildi.

Aktif direnişi yürüten, ajitasyon ve propaganda yapan, işleten, ücret mücadelesini destekleyen, çeşitli cephelelerde D.K.lerini örgütleyen bir örgüt kaçınılmaz olarak düşmana izler bırakmaktadır. Bunlar illegal çalışmalardaki yanlışlığın ve zayıflığın diktatörlük tarafından izlenmesi bu hataların darbe indirmede diktatörlük tarafından kullanılmasıdır. Alternatif şu olabilir, hiçbir şey yapmamak, kendini fes etmek, ülkeyi terk etmek, hareketsiz olmak. Eğer biz bunu yaparsaydık muhtakkak ki bu kadar darbe yemiyecektik. Fakat bunun siyasi sonuçları çok daha büyük olabilir. Çünkü eğer bugün biz Şili'de mücadele etmezsek, diktatörlüğü devirmek, halk hareketinin gerilemeden kurtulması, devrimci güçlerin burjuva gericiğini yenmesi, ve işçi sınıfının ve halkın istemli olan sosyalist toplumun kurulmasını başaramayız. Proleter devrimin geleceği ve halkın umutları, bizlerin bu günkü mücadelesine bağlıdır.

Bizim tecrübesizliğimizin de aldığımız darbeler katkısı oldu. Onlarca yıl kitleler ve Şili solundaki yoldaşlar, yönetimleri tarafından yalnız

legal mücadeleye hazırlandılar. Bunlar, açık mücadele, seçim mücadelesi, barışçıl çalışmaları. Ülkemizde illegal mücadelenin biçimleri tanınmıyordu, sol, burjuvazinin askeri baskısına karşı silahlı direnişi yürütmeye kötü hazırlanmıştı. Gizli çalışmamız önceleri çok zayıftı. Diktatörlüğün bize karşı kullanabileceği yanlışlıklar yaptık. Aynı tecrübesizlikten, ilk başta mücadelede hız verilebilirdik, inanyorduk. Oysa gerçekte gerekli organik güce sahip değildik ve kitlelerin geri çekilme durumları tahminimizden de fazla idi. Darbelere ödemek zorunda olduğumuz ücret çok acıydı, yüzlerce yoldaş öldü, binlercesi hapisanelerde. Miquel Enriquez, Dagoberto Perez ve onlarca yönetici nitelikte yoldaşın kayıpları telafi edilemeyecektir. Fakat tüm bu fedakarlıklar boşuna değildir, eğer şili'de kalmasaydık, ilk gününden itibaren diktatörlüğe karşı mücadeleyi yüklenmeseydik, kitlelerin yünden örgütlenmesini ilerletmeseydik, bugün güden güne genişleyen ve ilerleyen halk hareketi olamazdı.

İran Kürt Örgütlerinin Ortak Açıklaması

Yigit İran Halkları!

Yigit Kürt Halkı!

Kürdistan halkının bir bütün olarak parti, örgüt ve ilericî dini ve politik şahsiyetlerin hakkı uğraşlarını desteklediği anda, İmam Humeyni'nin 26 Hazirver (11.ay 1979) günkü mesajında, Kürt halkı üzerindeki politik,ulusal,kültürel ve ekonomik baskıların kaldırılması gerekliliğini tekrarladığı ve Kürdistan sorununu esasenlikle çözümlemesinin yolunu açtığı bu hassas ta rihi koşullarda Kürt halk hareketinin ilgilileri olarak bizler,bir kez daha Kürt halkının ani taleplerini açıklar ve aşağıdaki noktalar üzerinde Hükümet özel heyetleriyle görüşmeye hazır olduğumuzu ilan ederiz.

Bizler,yılmaz Kürdistan halkının tümünde, 58 yılı Sermavez ayının altısı (6) olan salı günü (Kasım 1979 başları çn.) öğleden sonra saat 2 de Kürdistan'ın tümünde boydan boya toplu genel mitingler yaparak, aşağıdaki istekleri ve SEYİD İZEDİN başkanlığındaki Kürdistan politik örgütleri temsilcilerinden oluşan Kürt Halk Temsilciler Heyetini desteklediklerini göstermelerini dilyyoruz.

Yine biz, boydan boya İran'ın tüm örgüt, parti ve ulusal politik şahsiyetlerinden Kürdistan halkının hakkı davasını var güçleriyle desteklemeye davet ediyoruz.

1) Kürdistan'ın özerkliği resmen tanınmalı ve bu Anayasa'da yer almalıdır.

2) Şu anda İlam, Kirmanşah, Kürdistan ve

Batı Azerbeycan gibi dört vilayette bölüş türülmüş olan Kürt halkının oturmakta olduğu topraklar birleştirilmeli ve özerk bir parça olarak tanınmalıdır.

3) Kürdistan yerleşiklerinin (oturanların çn.) tümünün katılmasıyla gizli, doğrudan doğruya ve serbestçe yapılacak bir seçimle Kür-

distan Ulusal Meclisi oluşturulmalıdır. Bu Meclis, Özerk Bölgenin asayiş, sosyal, ekonomik ve kültürel tüm işlerini yönetecek "Kürdistan Özerk Hükümetini" seçmelidir.

4) Kürt dili okuma, yazma, yönetme ve Kürdistan'daki bütün kurumlarda resmi dil olarak tanınmalıdır. Okullarda ilk dördüncü yıldan sonra Kürtçenin yanında Farsça'da okunmalıdır. Farsça boydan boya tüm İran yönetiminin resmi dili olmalı ve Kürdistan'da resmi dil olarak kabul olunmalıdır.

5) Ülkenin (İran'ın çn.) genel bütçesinden Kürdistan için konulacak pay, ulusal baskının geri sonucu olarak Kürdistan'ın ekonomik geri kalmışlığını giderecek şekilde olmalıdır.

6) Kürt halkının temsilcilerine Merkezi Hükümetin yönetimine katılma olanağı verilmelidir.

7) Uzun vadeli ekonomik programlar, dış ticaret, mali ve sürüm politikası, ulusal savunma (askeri) ve dış politikaya ilişkin işlerin tümü Merkezi Hükümetin elinde olmalı, diğer iç işler ise Özerk Kürdistan organlarıncayürülmelidir.

8) İnanç ve Mezhep serbestisi ile parti, toplantı yayın, yazma ve konuşma özgürlüğü gibi demokratik özgürlükler boydan boya tüm İran'da korunmalıdır.

SEYİD İZEDİN HUSEYİNİ
İRAN KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ
İRAN KÜRDİSTANI DEVRİMCI EMEKÇİLER ÖRGÜTÜ
İRAN HALKI FEDALERİ GERILLA ÖRGÜTÜ - KÜRDİSTAN SEK.

FATSA HALK KÜLTÜR ŞENLİĞİ

Nisan ayı içinde Fatma'da bir halk kültür şenliği düzenlendi. 8-14 Nisan tarihleri arasında, 7-8 yaşındaki çocuklardan 70 yadaki dedelere-ninelere kadar, işçi kızlarla gları yazmalı köy kadınların, dvar il ve elerden gelen halk kitleleriyle devrimci açların ve Ankara'dan İstanbul'dan gelen satıcı, bilim adamı, gazeteci ve aydınların, etle çeşitli kesimlerden binlerce kişinin yaşadığı devrimci coşku, gerçek bir kültür şenliği olarak gerçekleşti. Tüm katılanların plerinde - birinçlerinde, emekçi halkların kendi güçlü kollarıyla gerçekleştirece aydınlık geleceğine ait unutulmaz izler akarak...

Bu gerçekte, halkın kendi-devrimci eğilini yaratma savaşının bir parçasıdır; *ün devrimci kültürünü yaratma savaşındır.*

Yerleşik burjuva anlayış, sanat ve küllü burjuva egemenliğinin ve burjuva yaşam zımın bir parçası olarak getirmektedir. halde Devrimci kültür savaşını da bugünkü men - burjuva kültürüne karşı, *halkın devici iktidarını ve yeni bir yaşam tarzını rma mücadelesinin bir parçası olacaktır;* cysel çıkar, bendilik ve emekçi kitlelerin lük pasiflik içinde tutulması gibi burjuva ayışlarını esas alan bir kültür yerine, herden önce halkın kendi iktidarını kurma ndisinin ve toplumun yönetimine katıl-), halkın yaratıcılığının geliştirilmesi, kol- tifik temeli üzerindeki yeni bir ilişkiler eminin (yeni-sosyalist bir yaşam tarzının) şturulmasını esas alan Devrimci bir halk türünün geliştirilmesi mücadelesi olacak-

"Böyle bir uğraşın bugün için "gerek- okduğunu ve bütün bunların "devrim rasına ait bir sorun olduğunu" söyleyen- bulunabilir. Bu tür düşünce eğilimlerinin atlığını vurgulamak da gereklidir. Çünkü, yle bir anlayışla gerçek bir devrimin başa- nası söz konusu bile olamaz. İkincisi, daha e Direniş Komiteleri konusundaki broş- nüzde belirtildiği gibi; "Devrimciler (ko- nistler), gelecek (yeni) toplumun öncüler- ir. Bugünkü her yönüyle çürümüş, bireysel arlar temelinde yükselen toplumsal siste- karşı, yepyeni bir toplumun, yepyeni bir n ilişkileri sisteminin öncüleridir. Devri- propagandası: bir anlamda bu yeni top- sal ilişkiler düzeninin kitlelere açıklan- ıdır da. Devrim mücadelesi, bugünkü

devrimin sınırsız kötülüklerine karşı gelecek (hayali!) günlerin sınırsız güzelliklerine net- hiyelerden ibaret olamaz. Bugün devrim için savaşırken, bir yandan da kolektiflik temeli üzerine kurulu olan yeni yaşam tarzını, dev- rimci bir yaşam tarzını nasıl kendimizde so- mutlamak durumundayız, halkla ilişkileri- mizin ileri bir konumunda olduğu (Devrimcile- rin "kontrolü" altındaki) bölgelerde de ayrı- şekilde bu yeni toplumsal ilişkilere ait un- surların yeşerip gelişmesi için çalışılması ge- rekir." (DY, S.30, s.5).

Bugün, geleneksel burjuva anlayışları her yönüyle tam bir bozuma uğramıştır. Emperyalist ülkelerdeki toplumsal ilişkiler her yönüyle bu yozluğun çözülmenin ve ifla- sının bir aynası gibidir.

Bizde ise, emperyalist kültürün baskısı altında çarpıtılmış, yoz-burjuva kültürü ile eski feodal kültürün karışmasından oluşan koznopolit bir niteliğe sahiptir. egemen sınıfların kültürü. Ve şimdi egemen sınıfların ve mevcut düzenin her alanda yaşadığı buna- lım, toplumsal ilişkiler ve kültürel alanlarda

da olanca şiddetiyle yansımaktadır: İçki-ku- mar-esrar-seks partileri ile doldurulmuş; bi- reyssel tatmin unsurunun daima ağır bastığı, çocukların mirasına konmak için ana ba- basının ölümünü beklediği, insanların birbir- lerinin kansına, kızına, nişanına göz diker hale geldiği, hırsızlık, başkalarına kazık at- ma, haksız kazanç, rüşvet, karaborsa, başka- larının güç durumunda kalmalarından yararlan- manın yaygın davranış biçimlerinin oluştu- ruğu, birbirine güvenmeyen, daima korku ve umutsuzluk içindeki, mutsuz insanlarla dolu bir toplumsal ilişkiler sistemi olarak sergilenmektedir burjuva düzeni...

Ve "Fatma" bütün bunlara karşı gerçek bir "manifesto"dur. Egemen sınıfların her yönüyle çürümüş, yozlaşmış toplumsal iliş- kilerine karşı yepyeni bir toplumsal düzen adına yapılmış gerçek bir "meydan okuma" dur. Eşitlik - kardeşlik - özgürlük ve kolekt- iflik temeli üzerinde kurulu, insanların bir- birleri ile sevgi, güven ve dayanışma içinde oldukları, acılarını - sevinçlerini, mutlulukla- rını ve coşkularını birbirleriyle paylaştıkları yepyeni bir toplumsal düzeni, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir ütopya olarak göster- meye çalışanlara karşı (7-8 yaşındaki ço- cuklarımız, 70 yaşındaki dedelerimiz, ni- nelerimiz, işçi kızlarımız, gençlerimiz ve ay- dınlarımız - yani tümüyle o büyük coşkuyu yaşayanlar ve yaratıcıları tarafından) yapılmış gerçek bir "meydan okuma"dır "FAT- SA"...

YENİ MC VE IMF ÜLKEMİZİ EMPERYALİSTLERİN ÇİFTLİĞİ YAPMAK İSTİYOR!

15 Nisan'da OECD toplantısında Türkiye'ye 1 milyar 161 milyon dolar borç verme vaadinde bulunuldu. Hükümet, koparabildiği bu borç vadelerini bir zafer olarak değerlendiriyor. Bu zaferlerini kamuoyuna "ekonomiyi kurtardık", "Türkiye'yi bir ekonomik yıkımdan kurtardık", vb. sözlerle tantanah bir şekilde sunuyorlar. Hatta bu tantanayı o kadar ileri götürüyorlar ki, kendilerinin memleket kurtarmış mu- zaffer komutanlar olarak görülmesini talep etme komikliğine kadar varıyor- lar. Örneğin, tarihe bir kara mizah olarak geçecek olan, "bizim bu başarı- mızla sevinmeyen olabilir, memleketin kurtulmasından üzüntü duyanlar olabilir, ama bu memleket hepimizin- dir ve başarımızdan herkes sevinmelidir" sözlerini sarfetme cüretini bile gösterebiliyorlar.

Memleketi kimden ve nasıl kurtarı- yorsunuz? Emperyalistlerin vereceği borçlar memleketi nasıl kurtarır; alaca- gınız borçların bedeli nedir, bu borç vaadlerini alabilmek için neler verdi- niz? IMF'nin ve emperyalist tekellerin sömürge ekonomilerinin kurtulmasına yardımcı olduğu nerede görülmüştür? Emperyalistler bu borçları sizler vatan kurtaran aslanlar olarsınız diye mi veriyorlar acaba?, vb. sorularla Yeni MC' cilerin halkı kandırma umuduyla baş- vurdugu demagogilerle ve şaklabanlıklarla uğraşmayı bir tarafa bırakalım.

Gerçek durum nedir? Yeni MC' nin yapmış olduğu ekonomik uygula- malarıyla ve dış borçlanmayla ortaya serilen durum nedir? Ekonominin kur- tarılması mıdır, yoksa emperyalizmin ülkemiz ekonomisini bütünüyle kontrol- li altına alması olduğu ve her istediğini yaptırabildiği gerçeğinin bir kez daha anlaşılması mıdır?

Bugün Türkiye'de yaşayan herkes

ülke ekonomisinin emperyalizmin sö- mürlüsü ve kontrolü altında olduğunu ve ekonominin ayakta durmasının (ayakta durmak denebilirse!) veya yıkılıp tam bir ekonomik kaos ve sefalet halinin hüküm sürmesinin, emperyalist- lerin iki dudağı arasından çıkacak bir çift söze bağlı olduğu gerçeğini Yeni MC'nin ekonomik uygulamaları saye- sinde daha iyi kavramıştır.

Ülkemizi dolaylı ve ekonomik yöntemlerle sömürü altına almış ve ekonomiyi kendine bağlamış olan emperyalizm, bugün ekonomiyi doğrudan ve buyruklarla yönetebilmektedir. Bu- gün Türkiye hükümetlerinin ekonomiyi yönetmek veya yönlendirmekte en kü- çük bir insiyatifi kalmamıştır. Türkiye ekonomisinin yönetimi ve yönlendiril- mesinde bütün "yetki" ve insiyatif, başta IMF olmak üzere emperyalist kuruluşların elindedir; ve IMF ekono- miyi buyruklarla yönetmektedir.

Yeni MC hükümetinin almış oldu- ğu bütün ekonomik önlemler ve bun- dan böyle uygulayacağı bütün politika- lar, IMF emirlerinin yerine getirilme- sinden ibarettir. Yeni MC ile birlikte Türkiye'nin kendine ait "resmi" bir ekonomik politikası artık gereksiz hale getirilmiş; ekonomik politika IMF'nin buyruklarının yerine getirilmesi uğraşına dönüştürülmüştür. Bu buyrukların yerine getirilmesinde takip edilecek yöntem ve uygulanacak tekniklere kadar herşey IMF tarafından yazılıp ellerine verilmektedir. Bu kadarla da kalmamakta, IMF bu yöntem ve tek- niklerin uygulanıp uygulanmadığını, verilen borçların nerede ve nasıl kul- lanılacağını takip etmektedir. O kadar ki, IMF tek tek işletmelerin çalıştır- cı işçi, ödeyecekleri ücret, ürete- cekleri mal miktarı ve dınsı hakkında ve malların gideceği pazarlar hakkında

emredici müdahalelerde bulunmakta- dır. Bu durumda Türkiye'nin bağımsız bir ekonomisi olduğundan söz edilebi- lir mi? Yeni MC'nin ekonomiyi kurtar- masından veya memleketi kurtarmasın- dan söz edilebilir mi? Ekonomiyi veya memleketi kurtaran(!) birileri varsa eğer, onun IMF olması lazım gelmez mi?

Sonuç olarak Yeni MC, emperya- list tekellerin ve bunların yerli işbirlik- çilerinin ülkemiz üzerindeki sömürile- rinin artırılmasının ve sömürünün tam bir talan haline dönüştürülmesinin büt- ün koşullarını oluşturmaya adanmış gü- den IMF direktiflerini uygulamakla, emperyalizmin istediği yeni bir ekono- mi düzeni yerleştirmekte kararlı oldu- ğunu göstermektedir. Emperyalizm de bugün, Yeni MC elyle ve Yeni MC sa- yesinde, Türkiye'yi istediği yöntemle- re sömürecek bir arpakı haline geti- mek üzere lüzumlu gördüğü bütün ted- birleri alırtılabilmekte, emperyalist te- kellerin keyfini kaçırabilecek bütün engelleri ortadan kaldırabilmektedir.

Ancak, gerek Yeni MC'nin gerek- se emperyalizmin hesaba katmamakta ısrar ettiği bir faktör var. İşçi sınıfının ve çalışan bütün halk kesimlerinin bu çılgınlık derecesine yükselen sömürme hırslarına sessizce ve kölece boyun eğ- meyeceği gerçeği var. İşçi sınıfı ücret- lerinin dondurulması, toplu sözleşme haklarının gasbedilmesi manevralarına sessiz kalmayacaktır. Halk hayat paha- lılığın zamlara sessizce boyun eğme- yecektir. Ve bir bütün olarak halkın sö- müriden kurtulma mücadelesi emper- yalizmin ve Yeni MC'nin istahını kur- sığında bırakacaktır.

Hiçbir baskı ve zulüm işçi sınıfını ve diğer halk sınıflarını emperyalizmin Yeni MC elyle sağlamaya çalıştığı kö- lelik düzenine razı edemeyecektir.

8-14 NİSAN
FATSA
HALK ŞENLİĞİ
'80

Fatsa
Belediyesi